

WIJ WILLEM ALEXANDER,
BIJ DE GRATIE GODS,
KONING DER NEDERLANDEN,
PRINS VAN ORANJE-NASSAU,
ENZ. ENZ. ENZ.

Internetconsultatieversie

**Besluit van , houdende bepalingen over heimelijke bevoegdheden uit Boek 2 van het Wetboek van Strafvordering (Besluit heimelijke bevoegdheden)
KetenID [WGK012289]**

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie en Veiligheid van [datum], nr. ...;

Gelet op de artikelen 2.8.3, derde lid, 2.8.4, 2.8.8, derde lid, 2.8.11, vijfde lid, 2.8.12, tweede lid, 2.8.16, vijfde en zesde lid, en 2.8.20 van het Wetboek van Strafvordering, en artikel 3.22 van de Telecommunicatiewet;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van [datum], nr. ...);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Justitie en Veiligheid van , nr. ...;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1.1.1 [nieuw]

In dit besluit wordt verstaan onder:

- de wet: het Wetboek van Strafvordering.
- Eenheid landelijke expertise en operaties: de Eenheid landelijke expertise en operaties, bedoeld in artikel 3, tweede lid, van het Besluit beheer politie;
- Eenheid landelijke opsporing en interventies: de Eenheid landelijke opsporing en interventies, bedoeld in artikel 3, derde lid, van het Besluit beheer politie;
- infiltratie: deelnemen of medewerking verlenen aan een groep van personen of samenwerken met of medewerking verlenen aan een persoon als bedoeld in artikel 2.8.12, eerste lid, onderdelen a en b, van de wet;
- korpschef: de korpschef, bedoeld in artikel 27 van de Politiewet 2012;
- locatiebepaling: stelselmatige locatiebepaling van een persoon met een technisch hulpmiddel als bedoeld in artikel 2.8.18, eerste lid, van de wet;
- observatie: stelselmatig volgen van een persoon of stelselmatig diens aanwezigheid of gedrag waarnemen als bedoeld in artikel 2.8.7, eerste lid, van de wet;
- op afstand binnendringen: op afstand binnendringen in een digitale-gegevensdrager of een geautomatiseerd werk als bedoeld in artikel 2.8.16, eerste lid, van de wet;
- pseudo-koop of -dienstverlening: goederen of gegevens afnemen van een persoon, diensten verlenen aan een persoon of daartoe strekkende afspraken maken als bedoeld in artikel 2.8.10, eerste lid, van de wet;

- stelselmatig inwinnen van informatie: stelselmatig inwinnen van informatie over een persoon door deel te nemen aan de maatschappelijke verbanden waarin die persoon verkeert of door het hebben van contact met die persoon of met personen die deel uitmaken van zijn maatschappelijke verbanden als bedoeld in artikel 2.8.11, eerste lid, van de wet;
- stelselmatig inwinnen van informatie door het laten verrichten van activiteiten: stelselmatig inwinnen van informatie over een persoon door hem activiteiten, al dan niet in samenwerking met de opsporingsambtenaar, te laten verrichten, als bedoeld in artikel 2.8.11, tweede lid, van de wet;
- vastleggen van telecommunicatie: met een technisch hulpmiddel vastleggen van communicatie, die plaatsvindt met gebruikmaking van de diensten van een aanbieder van een communicatiedienst, als bedoeld in artikel 2.8.13, eerste lid, van de wet, voor zover het bevel, bedoeld in het vierde of vijfde lid van dat artikel, ten uitvoer wordt gelegd zonder medewerking van de betrokken aanbieder;
- vastleggen van vertrouwelijke communicatie: met een technisch hulpmiddel vastleggen van vertrouwelijke communicatie, die plaatsvindt anders dan met gebruikmaking van de diensten van een aanbieder van een communicatiedienst, als bedoeld in artikel 2.8.15, eerste lid, van de wet.

HOOFDSTUK 2

Vernietigen gegevens functioneel verschoningsgerechtigde

[GERESERVEERD]

HOOFDSTUK 3

Gegevens vastleggen bij uitoefening observatie, locatiebepaling en vastleggen communicatie

TITEL 3.1

Algemene bepalingen

Artikel 3.1.1 [artikelen 1 en 4 Besluit technische hulpmiddelen strafvordering]

1. In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

- AIVD: de Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst, bedoeld in artikel 8, eerste lid, van de Wet op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten 2017;
- MIVD: de Militaire Inlichtingen- en Veiligheidsdienst, bedoeld in artikel 10, eerste lid, van de Wet op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten 2017;
- technisch hulpmiddel: een technisch hulpmiddel als bedoeld in artikel 2.8.4, onderdelen a en b, van de wet, dat nieuwe gegevens vastlegt en dat wordt gebruikt bij de uitvoering van een bevel tot observatie, locatiebepaling, vastleggen van telecommunicatie of vastleggen van vertrouwelijke communicatie.

2. Met technische hulpmiddelen in dit hoofdstuk worden gelijkgesteld technische hulpmiddelen die rechtmatig zijn vervaardigd of in de handel zijn gebracht in een andere lidstaat van de Europese Unie dan wel rechtmatig zijn vervaardigd in een staat, niet zijnde een lidstaat van de Europese Unie, die partij is bij een daartoe strekkend of mede daartoe strekkend verdrag dat Nederland bindt, en die voldoen aan eisen die een beschermingsniveau bieden dat ten minste gelijkwaardig is aan het niveau dat met de nationale eisen wordt nagestreefd.

3. Met een keuringsrapport als bedoeld in dit hoofdstuk wordt gelijkgesteld een verklaring van goedkeuring, afgegeven door een onafhankelijke keuringsinstelling in een andere lidstaat van de Europese Unie dan wel in een staat, niet zijnde een lidstaat van de Europese Unie, die partij is bij een daartoe strekkend of mede daartoe strekkend verdrag dat Nederland bindt, welke verklaring is afgegeven op basis van onderzoeken

die een beschermingsniveau bieden dat ten minste gelijkwaardig is aan het niveau dat met de nationale onderzoeken wordt nagestreefd.

Artikel 3.1.2 [artikel 2 Besluit technische hulpmiddelen strafvordering]

Hetgeen in dit hoofdstuk wordt bepaald over de korpschef is van overeenkomstige toepassing op de werkgever van de ambtenaren bedoeld in artikel 1.3.10, onderdelen c en d, van de wet.

Artikel 3.1.3 [artikel 3 Besluit technische hulpmiddelen strafvordering]

Opsporingsambtenaren kunnen worden belast met de plaatsing, verwijdering en inzet van een technisch hulpmiddel voor observatie, locatiebepaling, het vastleggen van telecommunicatie en het vastleggen van vertrouwelijke communicatie.

TITEL 3.2

Opslag, verstrekking en plaatsing van technische hulpmiddelen

Artikel 3.2.1 [artikel 5 Besluit technische hulpmiddelen strafvordering]

1. Door of namens de korpschef, Onze Minister van Defensie of Onze Minister van Financiën wordt een plaats aangewezen voor de opslag van technische hulpmiddelen en wordt ervoor zorggedragen dat deze plaats beveiligd is en uitsluitend toegankelijk is voor of onder begeleiding van daartoe aangewezen personeel.
2. Door of namens de korpschef, Onze Minister van Defensie of Onze Minister van Financiën worden één of meer terzake deskundige ambtenaren aangewezen, die belast zijn met de opslag van technische hulpmiddelen.

Artikel 3.2.2 [artikel 6 Besluit technische hulpmiddelen strafvordering]

1. De ambtenaar, bedoeld in artikel 3.2.1, tweede lid, verstrekt het voor de uitvoering van het bevel benodigde technisch hulpmiddel aan de met de uitvoering belaste ambtenaar. De met de uitvoering van het bevel belaste opsporingsambtenaar geeft de ambtenaar, bedoeld in artikel 3.2.1, tweede lid, met het oog daarop een omschrijving van de aard en functionaliteiten van het benodigde technisch hulpmiddel.
2. De ambtenaar, bedoeld in artikel 3.2.1, tweede lid, verstrekt, na ontvangst van een verzoek door of namens de korpschef voor verstrekking van technische hulpmiddelen voor oefendoeleinden het benodigde technisch hulpmiddel aan de met de uitvoering belaste ambtenaar.
3. De ambtenaar, bedoeld in artikel 3.2.1, tweede lid, registreert de verstrekking van het technisch hulpmiddel. De registratie bevat ten minste de aanduiding van het technisch hulpmiddel, het tijdstip van de verstrekking en de verwachte duur van de inzet van het hulpmiddel en de naam van de officier van justitie die het bevel heeft gegeven onderscheidenlijk de korpschef die het verzoek heeft ingediend.

Artikel 3.2.3 [artikel 7 Besluit technische hulpmiddelen strafvordering]

Het technisch hulpmiddel wordt geplaatst door een daartoe door of namens de korpschef aangewezen en terzake deskundige opsporingsambtenaar.

Artikel 3.2.4 [artikel 8 Besluit technische hulpmiddelen strafvordering]

Voorafgaand aan en na afloop van de inzet van een technisch hulpmiddel controleert de met de uitvoering belaste opsporingsambtenaar of wordt voldaan aan de eisen, gesteld in de artikelen 3.3.1 tot en met 3.3.5.

Artikel 3.2.5 [artikel 9 Besluit technische hulpmiddelen strafvordering]

1. De verwijdering van het technisch hulpmiddel vindt plaats door een daartoe door of namens de korpschef aangewezen en terzake deskundige opsporingsambtenaar.
2. Na verwijdering van het technisch hulpmiddel stelt de in het eerste lid bedoelde ambtenaar het technisch hulpmiddel weer in handen van de ambtenaar, bedoeld in het artikel 3.2.1, tweede lid. Deze registreert de ontvangst van de technische hulpmiddelen. De registratie bevat ten minste de aanduiding van het technisch hulpmiddel, van de staat waarin het verkeert en van het tijdstip van ontvangst.

TITEL 3.3

Technische eisen

Artikel 3.3.1 [artikel 10 Besluit technische hulpmiddelen strafvordering; nieuw]

1. Het technisch hulpmiddel legt de datum en tijd waarop gegevens worden gedetecteerd, automatisch en doorlopend vast.
2. Het technisch hulpmiddel is zodanig ingericht dat de werking ervan kan worden beperkt tot de in het afzonderlijk vastgelegde bevel vermelde functionaliteit of functionaliteiten.

Artikel 3.3.2 [artikel 11 Besluit technische hulpmiddelen strafvordering]

Het technisch hulpmiddel voor het vastleggen van telecommunicatie legt alleen de communicatie vast die plaatsvindt met gebruikmaking van één of meer nummers van de individuele gebruiker of gebruikers, op wie het bevel tot het vastleggen van de telecommunicatie is gericht.

Artikel 3.3.3 [artikel 12 Besluit technische hulpmiddelen strafvordering]

Indien de opsporingsambtenaar niet voortdurend aanwezig is gedurende de inzet van het technisch hulpmiddel wordt het technisch hulpmiddel zodanig beveiligd dat technische veranderingen achteraf zo veel mogelijk zijn vast te stellen.

Artikel 3.3.4 [artikel 13 Besluit technische hulpmiddelen strafvordering; nieuw]

Het transport van de gegevens wordt zodanig beveiligd dat kennisneming van de gegevens door onbevoegden en manipulatie van de gegevens wordt voorkomen of achteraf is vast te stellen.

Artikel 3.3.5 [artikel 14 Besluit technische hulpmiddelen strafvordering; nieuw]

1. De inhoud van de gedetecteerde gegevens is identiek aan de opgeslagen gegevens.
2. De opgeslagen gegevens worden niet bewerkt.
3. Bij de opslag van gegevens worden maatregelen genomen om manipulatie van de opgeslagen gegevens te voorkomen en om achteraf te kunnen vaststellen of niettemin manipulatie heeft plaatsgevonden.
4. Bij de opslag van gegevens worden maatregelen genomen om kennisneming van de opgeslagen gegevens door onbevoegden te voorkomen.
5. Indien het technisch hulpmiddel mede bestaat uit een component die selecteert welke gegevens worden opgeslagen, registreert de opsporingsambtenaar welk selectie criterium is gehanteerd.

Artikel 3.3.6 [artikel 15 Besluit technische hulpmiddelen strafvordering]

1. Indien dat voor de waarneming van de opgeslagen gegevens noodzakelijk is, kan een kopie van de opgeslagen gegevens technisch worden bewerkt.
2. De in het eerste lid bedoelde bewerking wordt uitgevoerd door een daartoe door of namens de korpschef aangewezen en terzake deskundige ambtenaar. De officier van justitie kan bepalen dat een technische bewerking wordt uitgevoerd door een deskundige, niet zijnde een ambtenaar.
3. Van de bewerking wordt een verslag opgemaakt, waarin het proces van bewerking wordt beschreven.

TITEL 3.4

Inzet technische hulpmiddelen

Artikel 3.4.1 [artikel 16 Besluit technische hulpmiddelen strafvordering]

Bevoegd tot het gebruik van de technische hulpmiddelen, waarmee overeenkomstig artikel 3.22 van de Telecommunicatiewet een gebruik van frequentieruimte wordt gemaakt dat afwijkt van het bepaalde bij of krachtens Hoofdstuk 3 van de Telecommunicatiewet, is de door de korpschef, Onze Minister van Defensie of Onze Minister van Financiën aangewezen opsporingsambtenaar die voldoet aan de door Onze Minister vastgestelde eisen betreffende kennis van de juridische, operationele en technische aspecten van het gebruik van de technische hulpmiddelen.

Artikel 3.4.2 [artikel 17 Besluit technische hulpmiddelen strafvordering]

1. Een technisch hulpmiddel voor observatie, locatiebepaling of het vastleggen van telecommunicatie, waarmee overeenkomstig artikel 3.22, eerste lid, van de Telecommunicatiewet een gebruik van frequentieruimte wordt gemaakt dat afwijkt van het bepaalde bij of krachtens Hoofdstuk 3 van de Telecommunicatiewet, voldoet aan de volgende eisen:
 - a. het technisch hulpmiddel veroorzaakt niet meer dan een plaatselijke, zeer geringe verandering van de functionaliteiten van het desbetreffende netwerk;
 - b. de apparatuur is voorzien van een inrichting waarmee het uitgezonden vermogen kan worden geregeld;
 - c. het technisch hulpmiddel is geregistreerd bij Onze Minister van Economische Zaken.
2. De opsporingsambtenaar registreert de data en de tijdstippen waarop, de plaatsen waar het technisch hulpmiddel is gebruikt en de tijdens het gebruik van het technisch hulpmiddel gehanteerde instellingen en vermogens van het technisch hulpmiddel en stelt Onze Minister van Economische Zaken van deze gegevens in kennis.

Artikel 3.4.3 [artikel 18 Besluit technische hulpmiddelen strafvordering]

1. Uit een keuringsrapport van het technisch hulpmiddel als zodanig of van de componenten waaruit het is samengesteld blijkt dat een technisch hulpmiddel voor observatie, locatiebepaling of voor het vastleggen van vertrouwelijke communicatie voldoet aan de in artikelen 3.3.1, 3.3.3, 3.3.4 en 3.3.5 gestelde eisen.
2. Uit een keuringsrapport van het technisch hulpmiddel als zodanig blijkt dat een technisch hulpmiddel voor het vastleggen van telecommunicatie voldoet aan de in artikelen 3.3.1 tot en met 3.3.5 gestelde eisen.

Artikel 3.4.4 [artikel 19 Besluit technische hulpmiddelen strafvordering; nieuw]

1. Indien het belang van het onderzoek dit dringend vereist, kan de officier van justitie bepalen dat een technisch hulpmiddel wordt ingezet voor observatie, locatiebepaling of

voor het vastleggen van vertrouwelijke communicatie, hoewel niet of niet geheel wordt voldaan aan artikel 3.4.3, eerste lid.

2. Indien het belang van het onderzoek dit dringend vereist, kan de officier van justitie bepalen dat een technisch hulpmiddel wordt ingezet voor het vastleggen van telecommunicatie, zonder medewerking van de aanbieder van het openbare telecommunicatienetwerk of de openbare telecommunicatiedienst, hoewel niet of niet geheel wordt voldaan aan artikel 3.4.3, tweede lid.

3. Na afloop van de inzet wordt voor het technische hulpmiddel of de componenten waarvoor geen keuringsrapport is vastgesteld alsnog een keuringsrapport vastgesteld, tenzij de aard van het technische hulpmiddel of de betrokken componenten zich daartegen naar het oordeel van de officier van justitie verzetten of de met het technisch hulpmiddel vastgelegde gegevens naar het oordeel van officier van justitie redelijkerwijs niet van belang kunnen zijn voor de in het kader van de berechting door de rechter te nemen beslissingen.

Artikel 3.4.5 [artikel 20 Besluit technische hulpmiddelen strafvordering; nieuw]

1. Indien het belang van het onderzoek dit dringend vereist, kan de officier van justitie bepalen dat een technisch hulpmiddel wordt ingezet voor observatie, locatiebepaling of voor het vastleggen van vertrouwelijke communicatie, dat bij de AIVD of MIVD in gebruik is, hoewel niet of niet geheel wordt voldaan aan artikel 3.4.3, eerste lid.

2. Indien het belang van het onderzoek dit dringend vereist, kan de officier van justitie bepalen dat een technisch hulpmiddel dat bij de AIVD of MIVD in gebruik is, wordt ingezet voor het vastleggen van telecommunicatie, zonder medewerking van de aanbieder van het openbare telecommunicatienetwerk of de openbare telecommunicatiedienst, hoewel niet of niet geheel wordt voldaan aan artikel 3.4.3, tweede lid.

3. De officier van justitie doet een verzoek aan het hoofd van de AIVD of aan het hoofd van de MIVD voor de inzet van het bij de AIVD of MIVD in gebruik zijnde technisch hulpmiddel. Het verzoek omvat een nauwkeurige omschrijving van het verlangde technisch hulpmiddel. Na inwilliging van het verzoek door het hoofd van de betrokken dienst is de officier van justitie verantwoordelijk voor de inzet van het technisch hulpmiddel.

Artikel 3.4.6 [artikel 21 Besluit technische hulpmiddelen strafvordering]

Indien het technisch hulpmiddel wordt ingezet ter uitvoering van een rechtshulpverzoek of ten behoeve van een gemeenschappelijk onderzoeksteam als bedoeld in artikel 8.3.1 van de wet en het technisch hulpmiddel in het buitenland door buitenlandse autoriteiten is geplaatst en op Nederlands grondgebied wordt ingezet, kan de officier van justitie bepalen dat een technisch hulpmiddel wordt ingezet hoewel niet of niet geheel wordt voldaan aan artikel 3.4.3, eerste lid.

TITEL 3.5

Keuring

Artikel 3.5.1 [artikel 22 Besluit technische hulpmiddelen strafvordering]

1. Onze Minister wijst een onderdeel van de Eenheid landelijke expertise en operaties aan als keuringsdienst.

2. Onze Minister kan één of meer andere organisaties aanwijzen als keuringsdienst.

3. Onze Minister kan regels stellen bij de aanwijzing van een keuringsdienst.

Artikel 3.5.2 [artikel 23 Besluit technische hulpmiddelen strafvordering]

1. De keuringsdienst registreert de wijze van keuring in een keuringsprotocol.
2. Het keuringsprotocol behoeft voorafgaande goedkeuring door Onze Minister.

Artikel 3.5.3 [artikel 24 Besluit technische hulpmiddelen strafvordering]

1. Door of namens de korpschef kunnen technische hulpmiddelen en componenten voor de detectie, het transport en de opslag van gegevens ter keuring worden aangeboden aan de keuringsdienst.
2. De keuringsdienst maakt van de keuring een rapport op, waaruit blijkt in hoeverre de technische hulpmiddelen onderscheidenlijk de componenten voldoen aan de in de artikelen 3.3.1 tot en met 3.3.5 gestelde eisen.
3. Het keuringsrapport vermeldt:
 - a. het keuringsnummer;
 - b. een categoriale aanduiding;
 - c. de periode waarvoor de keuring geldt;
 - d. relevante informatie met betrekking tot de inzet als technisch hulpmiddel.

Artikel 3.5.4 [artikel 25 Besluit technische hulpmiddelen strafvordering]

De keuringsdienst van de Eenheid landelijke expertise en operaties, bedoeld in artikel 3.5.1, eerste lid, houdt een centrale registratie bij van de keuringsrapporten.

HOOFDSTUK 4

Geautomatiseerd overnemen van persoonsgegevens uit publiek toegankelijke bronnen

Grondslag: Artikelen 2.8.8, derde lid, en 2.9.1, vijfde lid, van de wet

TITEL 4.1

Algemene bepalingen

Artikel 4.1.1 [nieuw]

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

- bevel: een bevel tot overnemen van persoonsgegevens als bedoeld in de artikelen 2.8.8, eerste lid, of 2.9.1, tweede lid, aanhef en onder a, van de wet;
- overnemen van persoonsgegevens: het met gebruik van software overnemen van persoonsgegevens uit publiek toegankelijke bronnen ;
- software: een geautomatiseerde toepassing die persoonsgegevens detecteert en overneemt;
- technische infrastructuur: technische voorziening van een opsporingsdienst bedoeld voor de geautomatiseerde wijze van opslag van overgenomen gegevens.

Artikel 4.1.2 [nieuw]

Een opsporingsambtenaar kan worden belast met de uitvoering van het bevel indien hij voldoet aan de door Onze Minister vastgestelde eisen betreffende kennis van de juridische, operationele en technische aspecten van het gebruik van de software.

TITEL 4.2

Eisen aan het overnemen van persoonsgegevens

Afdeling 4.2.1

Automatische vastlegging in logbestanden

Artikel 4.2.1 [nieuw]

1. Gedurende de uitvoering van het bevel worden doorlopend en automatisch gegevens in logbestanden vastgelegd over:
 - a. de handelingen die worden verricht ter uitvoering van het bevel;
 - b. de toegang tot de software;
 - c. de eventuele wijziging van de werking van de software;
 - d. de persoonsgegevens die worden overgenomen en op de technische infrastructuur worden opgeslagen;
 - e. de werking van de technische infrastructuur.
2. Indien de gegevens over de handelingen bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, naar hun aard niet automatisch kunnen worden vastgelegd, legt de opsporingsambtenaar de handelingen handmatig vast.

Artikel 4.2.2 [nieuw]

De vastlegging van gegevens in logbestanden vindt op zodanige wijze plaats dat zowel tijdens de periode waarbinnen aan het bevel uitvoering wordt gegeven als na afloop daarvan kan worden vastgesteld of een onregelmatigheid heeft plaatsgevonden die van invloed is op de integriteit en betrouwbaarheid van de overgenomen gegevens die zijn opgeslagen op de technische infrastructuur.

Artikel 4.2.3 [nieuw]

1. De inhoud van de logbestanden wordt niet gewijzigd.
2. De logbestanden zijn uitsluitend toegankelijk voor daartoe aangewezen ambtenaren.
3. Bij de vastlegging van gegevens in logbestanden worden maatregelen getroffen om wijziging van de logbestanden of kennisneming hiervan door onbevoegden te voorkomen en achteraf te kunnen vaststellen of wijziging of kennisneming heeft plaatsgevonden.

Afdeling 4.2.2

Technische eisen aan de software en de technische infrastructuur

Artikel 4.2.4 [nieuw]

De software is zodanig ingericht dat de werking ervan zoveel mogelijk kan worden beperkt tot de in het bevel genoemde publiek toegankelijke bronnen of de genoemde onderdelen van de publiek toegankelijke bron.

Artikel 4.2.5 [nieuw]

1. De software neemt gegevens op zodanige wijze over dat de inhoud van de overgenomen gegevens identiek is aan de inhoud van de gedetecteerde gegevens op het moment van overname.
2. De software voorziet de overgenomen gegevens van de datum en tijd waarop het overnemen plaatsvindt en van de plaats op het internet waar de gegevens zijn aangetroffen.
3. De software is beveiligd tegen wijziging van de werking hiervan door onbevoegden, tegen wijziging van de overgenomen gegevens en tegen kennisneming van de overgenomen gegevens door onbevoegden.

Artikel 4.2.6 [nieuw]

1. De overgenomen gegevens worden getransporteerd naar een technische infrastructuur en daarbij beveiligd tegen wijziging en kennisneming door onbevoegden.
2. De technische infrastructuur voorziet de opgeslagen gegevens van de datum en tijd waarop de opslag plaatsvindt.

Artikel 4.2.7 [nieuw]

1. De inhoud van de op een technische infrastructuur opgeslagen gegevens wordt niet gewijzigd.
2. De opgeslagen gegevens zijn uitsluitend toegankelijk voor daartoe aangewezen ambtenaren.
3. Bij de opslag van gegevens worden maatregelen getroffen om wijziging of kennisneming van de opgeslagen gegevens door onbevoegden te voorkomen en achteraf te kunnen vaststellen of een dergelijke wijziging of kennisneming heeft plaatsgevonden.

HOOFDSTUK 5

Toegang op afstand tot een digitale-gegevensdrager of geautomatiseerd werk

Grondslag: Artikel 2.8.16, vijfde en zesde lid, van de wet en artikel 18, eerste lid, van de wet politiegegevens

TITEL 5.1

Algemene bepalingen

Artikel 5.1.1 [artikel 1 Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk]

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

- bevel: een bevel tot de toegang op afstand tot een digitale-gegevensdrager of geautomatiseerd werk;
- onderzoekshandeling: een handeling van een opsporingsambtenaar van een technisch team met het oog op een doel als bedoeld in artikel 2.8.16, eerste lid, onderdelen a tot en met e, van de wet;
- technisch hulpmiddel: een softwareapplicatie die gegevens detecteert, overneemt en transporteert en waarmee onderzoekshandelingen worden verricht ter uitvoering van een bevel;
- technische infrastructuur: een technische voorziening van een technisch team bedoeld voor de geautomatiseerde wijze van opslag van overgenomen gegevens;
- technisch team: onderdeel van de Eenheid landelijke opsporing en interventies dat kan worden belast met de uitvoering van een bevel.

TITEL 5.2

Deskundigheid van opsporingsambtenaren

Artikel 5.2.1 [artikel 3 Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk]

1. Een opsporingsambtenaar kan door zijn werkgever worden aangewezen voor het op afstand binnendringen in een digitale-gegevensdrager of een geautomatiseerd werk en het, al dan niet met een technisch hulpmiddel, verrichten van onderzoekshandelingen als bedoeld in artikel 2.8.16, eerste lid, van de wet.
2. Een op grond van het eerste lid aangewezen opsporingsambtenaar kan uitsluitend met de uitvoering van de in het eerste lid bedoelde bevoegdheid worden belast als hij lid is van een technisch team.
3. Een op grond van het eerste lid aangewezen opsporingsambtenaar kan door de

korpschef worden aangewezen als lid van een technisch team indien hij heeft voldaan aan door Onze Minister aangewezen kwalificaties.

Artikel 5.2.2 [artikel 4 Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk]

1. In afwijking van artikel 5.2.1, tweede lid, kan een op grond van artikel 5.2.1, eerste lid, aangewezen opsporingsambtenaar worden belast met de uitvoering van een bevel in een concrete zaak als hij deelnemer is aan een technisch team.
2. Een op grond van artikel 5.2.1, eerste lid, aangewezen opsporingsambtenaar kan door de korpschef worden aangewezen als deelnemer aan een technisch team voor de duur van de uitvoering van het bevel in een concrete zaak, indien hij naar het oordeel van de korpschef beschikt over specifieke kennis en vaardigheden, benodigd voor de uitvoering van dat bevel.
3. Een deelnemer aan een technisch team wordt gedurende de uitvoering van het bevel begeleid door een lid van een technisch team.

TITEL 5.3

Automatische vastlegging in logbestanden

Artikel 5.3.1 [artikel 5 Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk]

1. Gedurende de uitvoering van een bevel worden doorlopend en automatisch gegevens in logbestanden vastgelegd over:
 - a. de handelingen die worden verricht ter uitvoering van een bevel;
 - b. de toegang tot een technisch hulpmiddel;
 - c. de gegevens die, al dan niet met een technisch hulpmiddel, op de technische infrastructuur worden opgeslagen ter uitvoering van een bevel;
 - d. het functioneren van de technische infrastructuur.
2. Indien de gegevens over de handelingen bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, naar hun aard niet automatisch kunnen worden vastgelegd, of indien het belang van het onderzoek zich tegen automatische vastlegging verzet, legt een opsporingsambtenaar van een technisch team de handelingen handmatig vast.

Artikel 5.3.2 [artikel 6 Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk]

De in artikel 5.3.1 bedoelde vastlegging van gegevens in logbestanden vindt op zodanige wijze plaats dat zowel tijdens de periode, vermeld in het bevel, waarbinnen aan het bevel uitvoering moet worden gegeven als na afloop daarvan kan worden vastgesteld of een onregelmatigheid heeft plaatsgevonden die van invloed is op de betrouwbaarheid en integriteit van de ter uitvoering van het bevel overgenomen gegevens die zijn opgeslagen op een technische infrastructuur.

Artikel 5.3.3 [artikel 7 Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk]

1. De inhoud van de logbestanden wordt niet gewijzigd.
2. De logbestanden zijn uitsluitend toegankelijk voor door de korpschef aangewezen ambtenaren.
3. Bij de vastlegging van gegevens in logbestanden worden maatregelen getroffen om wijziging van de logbestanden of kennisneming hiervan door onbevoegden te voorkomen en achteraf te kunnen vaststellen of wijziging of kennisneming heeft plaatsgevonden.

TITEL 5.4

Technische eisen aan een technisch hulpmiddel voor het verrichten van onderzoekshandelingen

Artikel 5.4.1 [artikel 8 Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk]

Een technisch hulpmiddel is zodanig ingericht dat de werking ervan kan worden beperkt tot de in het bevel vermelde functionaliteit of functionaliteiten.

Artikel 5.4.2 [artikel 9 Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk]

1. Een technisch hulpmiddel neemt uitsluitend gegevens over ten behoeve van de in het bevel vermelde functionaliteit of functionaliteiten.
2. Een technisch hulpmiddel dat een functionaliteit of functionaliteiten bevat ten behoeve van het vastleggen van telecommunicatie detecteert en legt uitsluitend de communicatie vast die plaatsvindt met gebruikmaking van één of meer identificerende kenmerken van het geautomatiseerde werk van de individuele gebruiker of gebruikers op wie het bevel betrekking heeft.

Artikel 5.4.3 [artikel 10 Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk]

1. Een technisch hulpmiddel neemt gegevens op zodanige wijze over dat de inhoud van de overgenomen gegevens identiek is aan de inhoud van de gedetecteerde gegevens.
2. Een technisch hulpmiddel is beveiligd tegen wijziging van de werking hiervan, tegen wijziging van de overgenomen gegevens en tegen kennisneming van de overgenomen gegevens door onbevoegden.

Artikel 5.4.4 [artikel 11 Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk]

Een technisch hulpmiddel voorziet de overgenomen gegevens van een uniek gegeven.

Artikel 5.4.5 [artikel 12 Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk]

Een technisch hulpmiddel voorziet de overgenomen gegevens van de datum en tijd waarop het overnemen plaatsvindt.

Artikel 5.4.6 [artikel 13 Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk]

1. Een technisch hulpmiddel transporteert de overgenomen gegevens automatisch naar een technische infrastructuur waar de gegevens worden opgeslagen.
2. Een technisch hulpmiddel beveiligt de overgenomen gegevens tijdens het transport naar een technische infrastructuur tegen wijziging van de overgenomen gegevens en kennisneming van de overgenomen gegevens door onbevoegden.

TITEL 5.5

Keuring van een technisch hulpmiddel voor het verrichten van onderzoekshandelingen

Artikel 5.5.1 [artikel 14 Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk]

1. Een technisch hulpmiddel wordt voorafgaand aan het gebruik ervan ter keuring aangeboden aan een keuringsdienst.
2. Een technisch hulpmiddel wordt gekeurd aan de hand van de in de artikelen 5.4.1 tot en met 5.4.6 gestelde eisen.
3. Indien een technisch hulpmiddel of een onderdeel hiervan zodanig wijzigt dat

redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de werking van invloed is op de in de artikelen 5.4.1 tot en met 5.4.6 gestelde eisen, vindt een herkeuring plaats door een keuringsdienst van het gewijzigde technische hulpmiddel of van het gewijzigde onderdeel.

Artikel 5.5.2 [artikel 15 Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk]

1. In afwijking van artikel 5.5.1, eerste en derde lid, kan een technisch hulpmiddel na afloop van het gebruik ter keuring worden aangeboden of kan na afloop van het gebruik ter herkeuring worden aangeboden indien de officier van justitie dit heeft bepaald overeenkomstig artikel 5.6.1, tweede lid.
2. In afwijking van het eerste lid kan keuring of herkeuring achteraf achterwege blijven, indien de officier van justitie dit heeft bepaald overeenkomstig artikel 5.6.1, vierde lid.

Artikel 5.5.3 [artikel 16 Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk]

1. Onze Minister wijst een onderdeel van de Eenheid landelijke expertise en operaties aan als keuringsdienst.
2. Onze Minister kan één of meer andere organisaties aanwijzen als keuringsdienst.
3. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld over de aanwijzing van de keuringsdienst, bedoeld in het eerste lid.
4. Indien Onze Minister voornemens is één of meer andere organisaties aan te wijzen als keuringsdienst worden hierover bij ministeriële regeling regels gesteld.

Artikel 5.5.4 [artikel 17 Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk]

1. Een keuringsdienst legt de wijze van keuring vast in een keuringsprotocol.
2. Een keuringsprotocol behoeft voorafgaande goedkeuring door Onze Minister.

Artikel 5.5.5 [artikel 18 Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk]

1. De korpschef biedt een technisch hulpmiddel ter keuring aan bij een keuringsdienst.
2. Een keuringsdienst legt de resultaten van de keuring vast in een keuringsrapport.
3. Het keuringsrapport vermeldt ten minste:
 - a. de mate waarin het technische hulpmiddel voldoet aan de in artikel 5.4.1 tot en met 5.4.6 gestelde eisen;
 - b. een referentienummer;
 - c. een omschrijving van de werking van het technische hulpmiddel;
 - d. een aanduiding van de functionaliteit of functionaliteiten van het technische hulpmiddel;
 - e. relevante informatie met betrekking tot de werking van een functionaliteit of functionaliteiten van het technische hulpmiddel;
 - f. de periode waarvoor de keuring geldt, zolang de werking van het technische hulpmiddel ongewijzigd is.
4. Indien het technisch hulpmiddel niet voldoet aan een of meer van de in artikel 5.4.1 tot en met 5.4.6 gestelde eisen, vermeldt het keuringsrapport tevens de risico's daarvan voor de betrouwbaarheid, integriteit en herleidbaarheid van de opsporing.

Artikel 5.5.6 [artikel 19 Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk]

De keuringsdienst van de Eenheid landelijke expertise en operaties houdt een centrale registratie bij van de keuringsrapporten.

Artikel 5.5.7 [artikel 20 Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk]

1. Met technische hulpmiddelen als bedoeld in dit hoofdstuk worden gelijkgesteld technische hulpmiddelen die rechtmatig zijn vervaardigd of in de handel zijn gebracht in een andere lidstaat van de Europese Unie of in een staat, niet zijnde een lidstaat van de Europese Unie, die partij is bij een tot een douane-unie strekkend verdrag, dan wel rechtmatig zijn vervaardigd in een staat die partij is bij een tot een vrijhandelszone strekkend verdrag dat Nederland bindt, en die voldoen aan eisen die een beschermingsniveau bieden dat ten minste gelijkwaardig is aan het niveau dat met de nationale eisen wordt nagestreefd.
2. Met een keuringsrapport als bedoeld in dit hoofdstuk wordt gelijkgesteld een verklaring van goedkeuring, afgegeven door een onafhankelijke keuringsinstelling in een andere lidstaat van de Europese Unie dan wel in een staat, niet zijnde een lidstaat van de Europese Unie, die partij is bij een daartoe strekkend of mede daartoe strekkend verdrag dat Nederland bindt, welke verklaring is afgegeven op basis van onderzoeken die een beschermingsniveau bieden dat ten minste gelijkwaardig is aan het niveau dat met de nationale onderzoeken wordt nagestreefd.

TITEL 5.6

Het verrichten van onderzoekshandelingen in een digitale-gegevensdrager of een geautomatiseerd werk

Artikel 5.6.1 [artikel 21 Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk]

1. Indien de officier van justitie beveelt dat het verrichten van onderzoekshandelingen in een digitale-gegevensdrager of een geautomatiseerd werk plaatsvindt met een technisch hulpmiddel wordt ter uitvoering van het bevel gebruik gemaakt van een overeenkomstig artikel 5.5.1 ter keuring aangeboden technisch hulpmiddel.
2. In afwijking van het eerste lid kan de officier van justitie bepalen dat, indien het belang van het onderzoek dit dringend vereist, een niet ter keuring aangeboden technisch hulpmiddel wordt gebruikt.
3. Na afloop van gebruik van een niet ter keuring aangeboden technisch hulpmiddel wordt het alsnog gekeurd of herkeurd. De opsporingsambtenaar legt de uitkomst van die keuring of herkeuring vast in een proces-verbaal.
4. In afwijking van het derde lid kan keuring of herkeuring achterwege blijven, indien de aard van het technische hulpmiddel zich naar het oordeel van de officier van justitie daartegen verzet. In dat geval vermeldt de opsporingsambtenaar in de processtukken dat toepassing is gegeven aan artikel 5.6.1, vierde lid, en vermeldt hij welke waarborgen zijn getroffen om de betrouwbaarheid, integriteit en herleidbaarheid van de met het technisch hulpmiddel overgenomen gegevens te garanderen.
5. Indien de officier van justitie beveelt dat het verrichten van onderzoekshandelingen in een digitale-gegevensdrager of een geautomatiseerd werk plaatsvindt zonder een technisch hulpmiddel worden ter uitvoering van het bevel de onderzoekshandelingen verricht die zijn omschreven in het bevel en worden waarborgen getroffen om de betrouwbaarheid, integriteit en herleidbaarheid van de tijdens het onderzoek over te nemen gegevens te garanderen.

Artikel 5.6.2 [artikel 22 Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk]

1. De korpschef wijst één of meer ambtenaren aan die zijn belast met de centrale registratie van de toegang tot technische hulpmiddelen.
2. Een met registratie belaste ambtenaar verschaft, na ontvangst van een kopie van het bevel, een met plaatsing belaste opsporingsambtenaar toegang tot een technisch hulpmiddel.
3. De toegang tot een technisch hulpmiddel wordt verleend voor de in het bevel

vermelde periode waarbinnen aan het bevel uitvoering moet worden gegeven.

4. Een met registratie belaste ambtenaar registreert ten minste:

- a. een aanduiding van het technische hulpmiddel waartoe toegang wordt verleend;
- b. het tijdstip van toegangverlening;
- c. de in het bevel vermelde aanduidingen van de aard en functionaliteit van een technisch hulpmiddel;
- d. de in het bevel vermelde periode waarbinnen aan het bevel uitvoering moet worden gegeven;
- e. een aanduiding van de opsporingsambtenaar van een technisch team die om toegang verzoekt.

Artikel 5.6.3 [artikel 23 Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk]

1. De plaatsing van een technisch hulpmiddel in een digitale-gegevensdrager of een geautomatiseerd werk vindt plaats door een opsporingsambtenaar van een technisch team.
2. De opsporingsambtenaar beperkt bij de plaatsing van een technisch hulpmiddel de werking ervan tot de in het bevel vermelde functionaliteit of functionaliteiten.

Artikel 5.6.4 [artikel 24 Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk]

Het verrichten van onderzoekshandelingen in een digitale-gegevensdrager of een geautomatiseerd werk vindt plaats door een opsporingsambtenaar van een technisch team.

Artikel 5.6.5 [artikel 25 Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk]

De verwijdering van een technisch hulpmiddel vindt plaats door een opsporingsambtenaar van een technisch team.

Artikel 5.6.6 [artikel 26 Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk]

1. Indien een technisch hulpmiddel niet of niet volledig kan worden verwijderd uit een digitale-gegevensdrager of een geautomatiseerd werk, beëindigt de met verwijdering belaste opsporingsambtenaar het transport van de door het technische hulpmiddel overgenomen gegevens naar de technische infrastructuur.
2. Indien de niet of niet volledige verwijdering van een technisch hulpmiddel risico's oplevert voor het functioneren van de digitale-gegevensdrager of het geautomatiseerde werk waarin het is geplaatst, stelt de opsporingsambtenaar de officier van justitie hiervan in kennis en stelt hij informatie ter beschikking ten behoeve van de volledige verwijdering.

Artikel 5.6.7 [artikel 27 Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk]

1. De opslag van de tijdens het onderzoek al dan niet door een technisch hulpmiddel overgenomen gegevens vindt plaats op een technische infrastructuur.
2. Een technische infrastructuur is zodanig ingericht dat bij de opslag van gegevens het unieke gegeven, bedoeld in artikel 5.4.4, wordt herkend.
3. Een technische infrastructuur voorziet de opgeslagen gegevens van de datum en tijd waarop de opslag plaatsvindt.

Artikel 5.6.8 [artikel 28 Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk]

1. De inhoud van de op een technische infrastructuur opgeslagen gegevens wordt niet gewijzigd.
2. De opgeslagen gegevens zijn uitsluitend toegankelijk voor door de korpschef aangewezen ambtenaren.
3. Bij de opslag van gegevens worden maatregelen getroffen om wijziging van de opgeslagen gegevens of kennisneming van de opgeslagen gegevens hiervan door onbevoegden te voorkomen en achteraf te kunnen vaststellen of wijziging of kennisneming hiervan heeft plaatsgevonden.

TITEL 5.7

Verstreking van ter uitvoering van een bevel overgenomen gegevens

Artikel 5.7.1 [artikel 29 Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk]

1. De ter uitvoering van een bevel op een technische infrastructuur opgeslagen gegevens, bedoeld in artikel 5.6.7, worden verstrekt aan een opsporingsambtenaar die is belast met het opsporingsonderzoek.
2. Indien het ter uitvoering van het bevel of ten behoeve van het opsporingsonderzoek nodig is om een selectie te maken uit op een technische infrastructuur opgeslagen gegevens, voert een opsporingsambtenaar van een technisch team een bewerking uit met gebruikmaking van een kopie van de op grond van artikel 5.6.7 opgeslagen gegevens. De bewerkte gegevens worden verstrekt aan een opsporingsambtenaar die is belast met het opsporingsonderzoek.
3. Bij de selectie van gegevens legt een opsporingsambtenaar van een technisch team de bewerkingen die hebben plaatsgevonden met betrekking tot de kopie van de opgeslagen gegevens vast in een proces-verbaal.

HOOFDSTUK 6

Samenwerking bij uitoefening heimelijke bevoegdheden

Grondslag: Artikelen 2.8.11, vijfde lid, 2.8.12, tweede lid, en 2.8.20 van de wet

TITEL 6.1

Infiltratieteam

Artikel 6.1.1 [artikel 2 Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden 2019]

1. In dit hoofdstuk wordt onder een infiltratieteam verstaan een team dat als taak heeft het uitvoeren van een bevel tot infiltratie, tot pseudo-koop of -dienstverlening, tot stelselmatige inwinning van informatie en tot stelselmatige inwinning van informatie door het laten verrichten van activiteiten.
2. Een infiltratieteam is samengesteld uit:
 - a. een hoofd;
 - b. ten minste één begeleider;
 - c. ten minste één infiltrant.
3. Het hoofd is eindverantwoordelijk voor de uitvoering van de bevelen.
4. De begeleider geeft de infiltrant, met inachtneming van het bevel en de door de officier van justitie bepaalde kaders, aanwijzingen over de werkzaamheden en de wijze waarop deze worden uitgevoerd. De begeleider informeert tevens het hoofd over de werkzaamheden van de infiltrant en de wijze waarop deze worden uitgevoerd.
5. De infiltrant volgt de aanwijzingen van de begeleider op.

Artikel 6.1.2 [artikel 3 Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden 2019]

1. Een opsporingsambtenaar kan worden belast met de uitvoering van een bevel tot infiltratie, tot stelselmatige inwinning van informatie of tot stelselmatige inwinning van informatie door het laten verrichten van activiteiten, indien hij lid is van een infiltratieteam.
2. Een opsporingsambtenaar als bedoeld in het eerste lid kan als lid worden geplaatst bij een infiltratieteam, indien:
 - a. hij heeft voldaan aan de kwalificaties van een door Onze Minister aangewezen politieopleiding als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel s, van de Politiewet 2012, en
 - b. door of namens Onze Minister onder wiens verantwoordelijkheid hij werkzaam is toestemming is gegeven voor de plaatsing.
3. Door of namens Onze Minister onder wiens verantwoordelijkheid de opsporingsambtenaar werkzaam is of door de korpschef worden voorschriften opgesteld over de plaatsing en de uit te voeren werkzaamheden.
4. Door of namens Onze Minister onder wiens verantwoordelijkheid de opsporingsambtenaar werkzaam is of door de korpschef wordt bewerkstelligd dat de kennis en vaardigheden van de opsporingsambtenaar worden onderhouden op het niveau dat ten minste voldoet aan de kwalificaties, bedoeld in het tweede lid, onderdeel a.

Artikel 6.1.3 [artikel 4 Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden 2019]

1. Er is ten minste één infiltratieteam bij de Eenheid landelijke opsporing en interventies.
2. Bij de Eenheid landelijke opsporing en interventies is een team dat is belast met de operationele ondersteuning van infiltratieteams van de Eenheid landelijke opsporing en interventies.

Artikel 6.1.4 [artikel 5 Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden 2019]

1. Onze Minister en de Minister van Defensie kunnen gezamenlijk besluiten tot het oprichten van een infiltratieteam bij de Koninklijke Marechaussee.
2. Het infiltratieteam bij de Koninklijke Marechaussee werkt samen met het team van de Eenheid landelijke opsporing en interventies, dat is belast met de operationele ondersteuning van de infiltratieteams. Onze Minister en de Minister van Defensie kunnen hierover voorschriften opstellen.

Artikel 6.1.5 [artikel 6 Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden 2019]

1. Onze Minister en de Minister van Financiën kunnen gezamenlijk besluiten tot het oprichten van een infiltratieteam bij de Fiscale inlichtingen- en opsporingsdienst.
2. Het infiltratieteam bij de Fiscale inlichtingen- en opsporingsdienst werkt samen met het team van de Eenheid landelijke opsporing en interventies, dat is belast met de operationele ondersteuning van de infiltratieteams. Onze Minister en de Minister van Financiën kunnen hierover voorschriften opstellen.

Artikel 6.1.6 [artikel 7 Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden 2019]

1. De hoofden van de infiltratieteams, bedoeld in de artikelen 6.1.4 en 6.1.5, en het hoofd van het team van de Eenheid landelijke opsporing en interventies, dat is belast met de operationele ondersteuning van de infiltratieteams, zijn verantwoordelijk voor:
 - a. de selectie en opleiding van kandidaatleden voor een infiltratieteam;
 - b. de ondersteuning van dekmantelwerkzaamheden; en
 - c. de coördinatie van dekmantelwerkzaamheden waaronder het registreren van de bevelen tot pseudo-koop of -dienstverlening, tot stelselmatige inwinning van informatie, tot stelselmatige inwinning van informatie door het laten verrichten van activiteiten en tot infiltratie.
2. Het verzorgen van tijdelijke identiteiten als bedoeld in artikel 44 van de Politiewet 2012 en de coördinatie van internationale rechtshulpverzoeken tot infiltratie, pseudo-koop of -dienstverlening, stelselmatige inwinning van informatie of stelselmatige inwinning van informatie door het laten verrichten van activiteiten is voorbehouden aan het hoofd van het team van de Eenheid landelijke opsporing en interventies, bedoeld in het eerste lid.

Artikel 6.1.7 [artikel 8 Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden 2019]

1. Een opsporingsambtenaar die geen lid is van een infiltratieteam kan worden belast met de uitvoering van een bevel tot infiltratie, tot stelselmatige inwinning van informatie of tot stelselmatige inwinning van informatie door het laten verrichten van activiteiten, indien hij beschikt over de specifieke kennis en vaardigheden, benodigd voor de uitvoering van het bevel.
2. Het hoofd van het team van de Eenheid landelijke opsporing en interventies dat is belast met de operationele ondersteuning van de infiltratieteams, of het hoofd van een infiltratieteam als bedoeld in de artikelen 6.1.4 en 6.1.5, beoordeelt of een opsporingsambtenaar beschikt over de specifieke kennis en vaardigheden, benodigd voor de uitvoering van het bevel, en adviseert de officier van justitie terzake.
3. Indien de opsporingsambtenaar wordt belast met de uitvoering van een bevel tot infiltratie of tot stelselmatige inwinning van informatie door het laten verrichten van activiteiten, wordt hij, gedurende de periode die nodig is voor de uitvoering van het bevel, begeleid door een begeleider van een infiltratieteam. Hij wordt niet belast met de uitvoering van een bevel tot infiltratie of tot stelselmatige inwinning van informatie door het laten verrichten van activiteiten dan nadat door of namens Onze Minister onder wiens verantwoordelijkheid hij werkzaam is hiervoor toestemming is gegeven.
4. Indien de opsporingsambtenaar wordt belast met de uitvoering van een bevel tot stelselmatige inwinning van informatie, kan hij, gedurende de periode die nodig is voor de uitvoering van het bevel, worden begeleid door een begeleider van een infiltratieteam. De officier van justitie beslist terzake.

TITEL 6.2

Persoon in dienst van een vreemde staat

Artikel 6.2.1 [artikel 9 Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden 2019]

1. Een persoon in de openbare dienst van een vreemde staat kan worden belast met de uitvoering van een bevel tot uitoefening van de heimelijke bevoegdheden, bedoeld in de artikelen 2.8.7 tot en met 2.8.15, 2.8.17 en 2.8.18 van de wet, indien hij
 - a. in die vreemde staat beschikt over de bevoegdheid tot opsporing van strafbare feiten, en

b. beschikt over de kennis en vaardigheden, benodigd voor de uitvoering van het bevel.

2. Indien de persoon in de openbare dienst van een vreemde staat wordt belast met de uitvoering van een bevel tot infiltratie, tot pseudo-koop of -dienstverlening, tot stelselmatige inwinning van informatie of tot stelselmatige inwinning van informatie door het laten verrichten van activiteiten beoordeelt het hoofd van het team van de Eenheid landelijke opsporing en interventies, dat is belast met de operationele ondersteuning van de infiltratieteams, of voldaan wordt aan het vereiste in het eerste lid, onderdeel b, en adviseert hij de officier van justitie terzake. Indien nodig stemt hij dit af met het betreffende hoofd van een infiltratieteam als bedoeld in de artikelen 6.1.4 en 6.1.5.

3. Een persoon in de openbare dienst van een vreemde staat wordt niet belast met de uitvoering van een bevel als bedoeld in het eerste lid, indien de officier van justitie tot het oordeel komt dat de ambtsinstructie waaraan die persoon gebonden is, terzake van die uitvoering niet verenigbaar is met het in Nederland geldende recht.

Artikel 6.2.2 [artikel 10 Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden 2019]

1. Een persoon in de openbare dienst van een vreemde staat kan worden belast met de uitvoering van een bevel als bedoeld in artikel 6.2.1, eerste lid, indien hij zich vooraf heeft verbonden aan de volgende voorwaarden:

- a. gedurende zijn optreden op Nederlands grondgebied is hij gebonden aan het in Nederland geldende recht;
- b. hij is verplicht te getuigen, indien hij hiertoe door de Nederlandse autoriteiten wordt opgeroepen;
- c. gedurende de periode die nodig is voor de uitvoering van het bevel is hij gehouden de aanwijzingen van de Nederlandse opsporingsautoriteiten op te volgen;
- d. hij doet verslag aan de Nederlandse opsporingsautoriteiten van zijn optreden op Nederlands grondgebied; en
- e. hij is op Nederlands grondgebied niet bevoegd andere bevoegdheden toe te passen dan genoemd in het bevel.

2. Indien de persoon in de openbare dienst van een vreemde staat wordt belast met de uitvoering van een bevel tot infiltratie, tot pseudo-koop of -dienstverlening, tot stelselmatige inwinning van informatie of tot stelselmatige inwinning van informatie door het laten verrichten van activiteiten, wordt hij, gedurende de periode die nodig is voor de uitvoering van het bevel, begeleid door een begeleider van een infiltratieteam.

HOOFDSTUK 7

Intrekking, inwerkingtreding en citeertitel

Artikel 7.1.1

Het Besluit technische hulpmiddelen strafvordering (Stb. 2006, 524), het Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden 2019 (Stb. 2018, 448) en het Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk (Stb. 2018, 340) worden ingetrokken.

Artikel 7.1.2

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel 7.1.3

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit heimelijke bevoegdheden.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Minister van Justitie en Veiligheid,

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

1. Inleiding

In het nieuwe Wetboek van Strafvordering is in Boek 2, Hoofdstuk 8, de regeling van de heimelijke bevoegdheden opgenomen. Dit besluit bevat de uitvoeringsregels behorende bij dat hoofdstuk. Het betreft gedeeltelijk nieuwe uitvoeringsregels en gedeeltelijk de modernisering van reeds bestaande algemene maatregelen van bestuur. Het Besluit technische hulpmiddelen strafvordering is in gemoderniseerde vorm overgenomen in Hoofdstuk 3 (Gegevens registreren bij uitoefening observatie, locatiebepaling en vastleggen communicatie). Het Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden 2019 is overgenomen in Hoofdstuk 6 (Samenwerking bij uitoefening heimelijke bevoegdheden). Hoofdstuk 5 (Toegang op afstand tot een digitale-gegevensdrager of geautomatiseerd werk) van dit besluit omvat de inhoud van het Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk.

De Hoofdstukken 1 en 4 van dit besluit zijn nieuw. Hoofdstuk 1 bevat één artikel met definities en in Hoofdstuk 4 zijn de uitvoeringsregels opgenomen behorende bij de nieuwe heimelijke bevoegdheid tot het geautomatiseerd overnemen van persoonsgegevens uit publiek toegankelijke bronnen (artikel 2.8.8 van de wet). De definities in Hoofdstuk 1 zijn overgenomen uit de bestaande besluiten en bij elkaar gebracht.

Hoofdstuk 2 (Vernietigen gegevens functioneel verschoningsgerechtigde) is in dit besluit nog gereserveerd. Zie voor een nadere toelichting het artikelsgewijs deel van deze nota van toelichting bij Hoofdstuk 2.

Hoofdstuk 7 regelt allereerst de intrekking van de bovengenoemde huidige besluiten. Verder bevat dit hoofdstuk een inwerkingtredingsbepaling en de citeertitel van dit besluit.

In deze nota van toelichting worden de wijzigingen ten opzichte van de bestaande besluiten toegelicht. Daar waar een wijziging slechts bestaat uit het wijzigen van artikelnummers of wanneer een bepaling ongewijzigd is overgenomen volstaat de toelichting met de opmerking dat de betreffende bepaling (inhoudelijk) ongewijzigd is overgenomen uit een bestaand artikel. Ook zijn de Hoofdstukken 2, 3, 5 en 6 voorzien van een transponeringstabel.

Met betrekking tot dit besluit verdienen drie algemene punten nadere aandacht.

Allereerst geldt voor de bevoegdheid van artikel 2.8.16 van de wet – de bevoegdheid tot de toegang op afstand binnendringen tot een digitale-gegevensdrager of geautomatiseerd werk – en de inhoud van Hoofdstuk 5 van dit besluit dat de afgelopen jaren verschillende onderzoeken zijn verricht naar de (uitoefening van de) deze bevoegdheid. In september 2021 tot juni 2022 heeft een eerste evaluatie van de Wet computercriminaliteit III plaatsgevonden (A. van Uden en C.A.J. van den Eeden, *De hackbevoegdheid in de praktijk. Een empirisch onderzoek naar de uitvoering van de hackbevoegdheid*, WODC 2022). In deze evaluatie stond de uitvoering van de bevoegdheid tot de toegang op afstand tot een geautomatiseerd werk centraal. Medio 2025 volgt een rapport van het WODC over het tweede deel van de evaluatie waarin de uitvoering van de volledige Wet Computercriminaliteit III centraal zal staan. Daarnaast heeft de procureur-generaal bij de Hoge Raad in 2022 een rapportage opgeleverd over de toepassing van de bevoegdheid tot de toegang op afstand in het kader van zijn

toezichthoudende taak als bedoeld in artikel 122, eerste lid, van de Wet op de rechterlijke organisatie (Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden, *Onderzoek in een geautomatiseerd werk*, 2022). Ook zijn er verschillende verslagen van de Inspectie Justitie en Veiligheid opgesteld in het kader van het toezicht dat de Inspectie houdt op de uitoefening van de bevoegdheid, en heeft het WODC onderzoek verricht naar de hackbevoegdheid in het buitenland (J.J. van Berkel, A. van Uden en J.H. Goes, *De hackbevoegdheid in het buitenland*, WODC 2023). In een brief aan de Eerste Kamer en Tweede Kamer is uiteengezet welke conclusies in deze onderzoeken zijn getrokken en welke aanbevelingen zijn gedaan om de uitoefening van de bevoegdheid tot de toegang op afstand in de praktijk te verbeteren. Ook is in grote lijnen uiteengezet op welke wijze aan deze aanbevelingen opvolging zal worden gegeven (Kamerstukken I 2023/24, 34372, O; Kamerstukken II 2023/24, 34372, nr. 31). De opvolging van enkele van deze aanbevelingen vergt aanpassing van het Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk. Deze aanpassingen zijn doorgevoerd in Hoofdstuk 5 van dit besluit.

De Hoofdstukken 3, 4 en 5 van dit besluit bevatten op de hieronder in deze nota van toelichting aangegeven punten enige overlap.

Ten tweede is ervoor gekozen om, in lijn met het uitgangspunt dat is genoemd in de memorie van toelichting bij de eerste vaststellingswet (Kamerstukken II 2022/23, 36327, nr. 3, p. 369), bijzondere verbaliseringsverplichtingen uit de bestaande uitvoeringsbesluiten die geen toegevoegde waarde hebben naast de algemene verbaliseringsverplichting (artikel 2.1.10 van de wet) niet terug te laten keren in dit nieuwe besluit. Bedacht moet worden dat de algemene verbaliseringsplicht (artikel 2.1.10, eerste lid, van de wet) – in lijn met de uitleg die aan de huidige bepaling wordt gegeven – ruim wordt opgevat. Zij omvat alles wat relevant kan zijn voor enige in de strafzaak te nemen beslissing. Daarbij komt dat het tweede lid van artikel 2.1.10 van de wet een aanvulling bevat op de formulering van de algemene verbaliseringsbepaling in het eerste lid. Deze aanvulling houdt in dat opsporingsambtenaren in het proces-verbaal feiten en omstandigheden vastleggen die voor de beoordeling van de rechtmatigheid van de opsporing van belang zijn (Kamerstukken II 2022/23, 36327, nr. 3, p. 369-370). Deze aanvulling sluit aan bij de invulling die in de praktijk al aan de verbaliseringsplicht wordt gegeven, maar is nu voor het eerst expliciet in de wet vastgelegd. Eén en ander maakt een groot aantal van de bijzondere verbaliseringsplichten die nu nog in de wet en uitvoeringsbesluiten zijn opgenomen, overbodig. Waar deze zijn geschrapt, zal dat in het artikelsgewijs deel nog worden uiteengezet. De bijzondere verbaliseringsverplichtingen die een toevoeging vormen op de algemene verbaliseringsverplichting, keren wel terug in dit besluit. Eén en ander wordt ook nader toegelicht in de nota van toelichting bij het nieuwe Besluit algemene bepalingen van het opsporingsonderzoek (Besluit bij Boek 2, Hoofdstuk 1, van de wet).

Voor zover – ten derde – in de bepalingen uit de bestaande uitvoeringsbesluiten eisen worden gesteld aan de inhoud van afzonderlijk vast te leggen bevelen, worden die eisen behouden, maar zijn deze neergeslagen in het nieuwe Besluit algemene bepalingen van het opsporingsonderzoek. Deze algemene maatregel van bestuur geeft (mede) uitvoering aan artikel 2.1.15, tweede lid, van de wet. In die bepaling is geregeld dat bij algemene maatregel van bestuur nadere regels worden gesteld over de gegevens die afzonderlijk vastgelegde bevelen moeten bevatten. Deze eisen aan de inhoud van bevelen kunnen op vrij eenvoudige en uniforme wijze worden neergelegd in het nieuwe Besluit algemene bepalingen van het opsporingsonderzoek. Zij worden samen gegroepeerd met de eisen die zijn overgenomen uit het huidige Wetboek van Strafvordering. Eén en ander dient de overzichtelijkheid: het is in één oogopslag duidelijk welke gegevens in welke gevallen in afzonderlijk vastgelegde bevelen moeten worden vermeld.

2. Uitvoeringsconsequenties

PM

3. Ontvangen adviezen

PM

ARTIKELSGEWIJS

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1.1.1 [definities]

Hoofdstuk 1 bestaat uit één artikel. In dit artikel 1 is een aantal definities opgenomen. Het zijn definities die in meerdere hoofdstukken van dit besluit worden gebruikt. De definities zijn overgenomen uit de verschillende besluiten die zijn samengevoegd in dit nieuwe besluit. Dit voorkomt dat een definitie in elk hoofdstuk terugkomt in het eerste artikel. In de Hoofdstukken 2 tot en met 6 van dit besluit zijn overigens nog wel enkele definities opgenomen die alleen in die desbetreffende hoofdstukken worden gebruikt. Dit besluit heeft, net als de huidige besluiten over deze materie, alleen betrekking op de uitoefening van bevoegdheden door de opsporingsambtenaar (en niet door de burger). De definities van de bevoegdheden in deze bepaling (infiltratie, locatiebepaling, observatie, op afstand binnendringen, pseudo-koop of -dienstverlening, stelselmatig inwinnen van informatie (door het laten verrichten van activiteiten), vastleggen van telecommunicatie en vastleggen van vertrouwelijke communicatie) hebben dus ook alleen betrekking op de uitoefening van die bevoegdheden door opsporingsambtenaren.

HOOFDSTUK 2

Vernietigen gegevens functioneel verschoningsgerechtigde

Om redenen vermeld in de nota naar aanleiding van de verslagen bij de eerste vaststellingswet van het nieuwe Wetboek van Strafvordering (Kamerstukken II 2023/24, 36327, nr. 11) wordt in het kader van de tweede aanvullingswet - samen met de betrokken ketenpartners - bezien of de wettelijke regeling in artikel 2.8.3 bijstelling behoeft. Aanleiding vormt allereerst een prejudiciële beslissing van de Hoge Raad van 12 maart 2024 (ECLI:NL:HR:2024:375) over de omgang door het openbaar ministerie met grote hoeveelheden van een aanbieder van een communicatiedienst (zoals een hostingbedrijf) gevorderde gegevens waarvan een deel vermoedelijk onder het verschoningsrecht valt, en de rol van de rechter-commissaris daarbij. De tweede aanleiding is de recente OM-aanwijzing waarborgen functioneel verschoningsrecht (2025A001) die op 1 juni 2025 in werking is getreden. Wanneer duidelijk is hoe artikel 2.8.3 van de wet moet worden bijgesteld en geactualiseerd, zal daarna worden bezien of en zo ja op welke wijze aan dit gereserveerde hoofdstuk invulling zal worden gegeven.

HOOFDSTUK 3

Gegevens vastleggen bij uitoefening observatie, locatiebepaling en vastleggen communicatie

In dit hoofdstuk is het huidige Besluit technische hulpmiddelen strafvordering overgenomen (Stb. 2006, 524. Laatstelijk gewijzigd bij Stb. 2018, 246). De wijzigingen die rechtstreeks voortvloeien uit de systematiek en terminologie van het nieuwe wetboek zullen in het navolgende worden toegelicht. Ook de overige wijzigingen komen aan bod. Dit hoofdstuk vindt zijn grondslag in artikel 2.8.4 van de wet en artikel 3.22 van de Telecommunicatiewet. In bijlage 1 bij deze nota van toelichting is een transponeringstabel opgenomen.

In het huidige Besluit technische hulpmiddelen was een bepaling met betrekking tot overgangsrecht opgenomen in artikel 26. Dat artikel bepaalde dat een geldige verklaring van goedkeuring die was verleend op het vorige Besluit technische hulpmiddelen bijzondere opsporingsbevoegdheden wordt gelijkgesteld aan een keuringsrapport als bedoeld in artikel 24 van het Besluit technische hulpmiddelen. Deze bepaling zal

neerslaan in een invoeringsbesluit met andere overgangsbepalingen die zien op de algemene maatregelen van bestuur onder het nieuwe Wetboek van Strafvordering.

TITEL 3.1

Algemene bepalingen

Artikel 3.1.1 [definities]

In dit artikel zijn twee definities uit artikel 1 van het Besluit technische hulpmiddelen strafvordering (hierna: het huidige Besluit technische hulpmiddelen) overgenomen: de definities van technisch hulpmiddel en de Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (AIVD). Daarnaast is de definitie van de Militaire Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (MIVD) toegevoegd aan artikel 3.1.1. De overige definities (van observatie, het opnemen van vertrouwelijke communicatie, het opnemen van telecommunicatie en korpsbeheerder) zijn opgenomen in Hoofdstuk 1 van dit besluit (Algemene bepalingen). De inhoud van artikel 4 van het huidige Besluit technische hulpmiddelen is ook in het onderhavige artikel opgenomen, in het tweede en derde lid.

Eerste lid

In het eerste lid zijn de definities van AIVD, MIVD en technisch hulpmiddel opgenomen. De omschrijving van AIVD is ongewijzigd. De definitie van MIVD (de Militaire Inlichtingen- en Veiligheidsdienst, bedoeld in artikel 10, eerste lid, van de Wet op de inlichtingen en veiligheidsdiensten 2017) is opgenomen omdat in artikel 3.4.5 een regeling wordt getroffen voor het gebruik van een technisch hulpmiddel dat bij de AIVD of de MIVD in gebruik is.

Ten opzichte van het huidige Besluit technische hulpmiddelen (artikel 1, onderdeel a) is in de definitie van technisch hulpmiddel verduidelijkt dat het gaat om een technisch hulpmiddel dat kan worden gebruikt bij vier heimelijke bevoegdheden, te weten: stelselmatige observatie, stelselmatige locatiebepaling, het vastleggen van telecommunicatie en het vastleggen van vertrouwelijke communicatie. Dit is ook verduidelijkt in de titel van dit hoofdstuk. Technische hulpmiddelen die voor andere bevoegdheden dan de vier genoemde heimelijke bevoegdheden worden gebruikt, vallen buiten de reikwijdte van dit hoofdstuk. Zo vallen technische hulpmiddelen die worden gebruikt bij het binnendringen op afstand in een digitale-gegevensdrager of een geautomatiseerd werk onder de reikwijdte van Hoofdstuk 5 van dit besluit. En met betrekking tot de software waarmee op geautomatiseerde wijze stelselmatig persoonsgegevens uit publiek toegankelijke bronnen worden overgenomen, worden uitvoeringsregels gesteld in Hoofdstuk 4 van dit besluit.

Uit de definitie van een technisch hulpmiddel blijkt ook dat slechts sprake is van een technisch hulpmiddel als bedoeld in dit hoofdstuk als het een hulpmiddel betreft dat nieuwe gegevens vastlegt. Dit is conform de oorspronkelijke bedoeling van het besluit, zo blijkt uit de nota van toelichting (zie Stb. 2006, 524, p. 9 en p. 14-15). Dergelijke technische hulpmiddelen leveren materiaal op waarvan de rechter en de verdediging kennis kunnen nemen en dat als bewijs kan dienen. De betrouwbaarheid van de door deze middelen vastgelegde waarnemingen dient onomstotelijk vast te staan. Technische hulpmiddelen die geen nieuwe gegevens vastleggen (zoals een verrekijker of een camera die uitsluitend als monitor wordt gebruikt) vallen buiten de reikwijdte van dit hoofdstuk. In het vervolg van dit hoofdstuk wordt dus de term vastleggen gebruikt als het gaat om wat het technisch hulpmiddel zelf doet. Ook de term *registreren* wordt gebruikt, maar dan gaat het steeds om hetgeen met het technisch hulpmiddel moet gebeuren. Denk aan het registreren van de verstrekking of ontvangst van het technisch hulpmiddel (artikelen 3.2.2, derde lid, en 3.2.5, tweede lid) of de data en tijdstippen waarop het technisch hulpmiddel is gebruikt (artikel 3.4.2, tweede lid). Het gaat dan om

handelingen die de opsporingsambtenaar verricht met betrekking tot het gebruik van het technisch hulpmiddel.

Het huidige Besluit technische hulpmiddelen is blijkens de nota van toelichting gericht op technische hulpmiddelen die *signalen* detecteren en op *een gegevensdrager* vastleggen. De voorbeelden van technische hulpmiddelen die daarbij genoemd worden zijn typische voorbeelden uit de tijd waarin dat besluit tot stand kwam (namelijk in 2006): camcorders, voicerecorders en fotocamera's (Stb. 2006, 524, p. 14-15). De tekst van het huidige artikel 10 van het Besluit technische hulpmiddelen spreekt over het vastleggen van signalen *op een gegevensdrager*, zodat duidelijk is dat technische hulpmiddelen die signalen detecteren maar deze niet vastleggen (zoals een verrekijker) buiten de reikwijdte van het besluit vallen. De term "vastleggen" impliceert echter, zoals hiervoor al is uiteengezet, dat technische hulpmiddelen zoals een verrekijker of een camera die alleen als monitor wordt gebruikt, buiten de reikwijdte van dit besluit vallen. Het is dus niet nodig om de woorden "op de gegevensdrager" te handhaven. Ook de term signalen is onder het nieuwe wetboek minder passend, aangezien de wet inmiddels een definitie bevat van de term "gegevens" en daarmee hetzelfde wordt bedoeld. Gelet op artikel 2.1.1 van de wet wordt onder *gegevens* namelijk verstaan "iedere weergave van feiten, begrippen of instructies, op een overeengekomen wijze, geschikt voor overdracht, interpretatie of verwerking door personen of geautomatiseerde werken". Hierboven werd al toegelicht dat onder technisch hulpmiddel in dit hoofdstuk wordt verstaan een technisch hulpmiddel dat nieuwe *gegevens* vastlegt. In dit besluit wordt dan ook niet langer gesproken over "signalen" maar over "gegevens".

Tweede en derde lid

In deze leden is de inhoud van artikel 4 van het huidige Besluit technische hulpmiddelen ongewijzigd overgenomen. Het betreft de gelijkstelling van technische hulpmiddelen en keuringsrapporten met technische hulpmiddelen en keuringsrapporten uit andere lidstaten.

Artikel 3.1.2 [overeenkomstige toepassing werkgever]

In deze bepaling is de inhoud van artikel 2 van het huidige Besluit technische hulpmiddelen inhoudelijk ongewijzigd overgenomen. De bepalingen in dit hoofdstuk waarin sprake is van de korpschef, zijn ook van toepassing voor de Koninklijke marechaussee (hierna: KMar) en de bijzondere opsporingsdiensten (hierna: BOD'en), net als in het huidige Besluit technische hulpmiddelen. De verwijzing naar artikel 141 van het huidige Wetboek van Strafvordering is gewijzigd in artikel 1.3.10 van de wet. In artikel 2 van het huidige Besluit technische hulpmiddelen worden ook de ambtenaren van politie (artikel 141, onderdeel b, van het huidige Wetboek van Strafvordering) genoemd. De korpschef is werkgever van de ambtenaren van de politie en daarmee is het niet nodig om hetgeen wordt bepaald over de korpschef van overeenkomstige toepassing te verklaren op de ambtenaren van politie.

Artikel 3.1.3 [reikwijdte]

In dit artikel is de inhoud van artikel 3 van het huidige Besluit technische hulpmiddelen overgenomen. Het artikel bepaalt welke opsporingsambtenaren mogen worden belast met de plaatsing, verwijdering en inzet van een technisch hulpmiddel voor observatie, locatiebepaling, het vastleggen van telecommunicatie en het vastleggen van vertrouwelijke communicatie. De nieuwe heimelijke bevoegdheid tot locatiebepaling is aan deze bepaling toegevoegd. Daarnaast zijn de twee leden uit het huidige besluit samengevoegd tot 1 bepaling. De reden is dat deze bevoegdheden op grond van het nieuwe wetboek – anders dan nu het geval is – alle kunnen worden uitgeoefend door *elke* opsporingsambtenaar.

In het huidige Besluit technische hulpmiddelen is de gedachte geweest om de categorieën opsporingsambtenaren die bevoegd zijn het technisch hulpmiddel te plaatsen, te verwijderen en in te zetten, te laten corresponderen met de opsporingsambtenaren die volgens de wet bevoegd zijn om uitvoering te geven aan een bevel tot uitoefening van de desbetreffende bevoegdheid. Zo konden aanvankelijk alleen opsporingsambtenaren van de politie een bevel tot het vastleggen van vertrouwelijke communicatie uitvoeren en werden dus ook alleen deze ambtenaren bevoegd verklaard om met het oog daarop een technisch hulpmiddel te plaatsen, te verwijderen en in te zetten (Stb. 2006, 524, p. 14 en p. 16 en Stb. 2018, 246, p. 8-9). In de loop der jaren hebben verschillende ontwikkelingen plaatsgevonden die er kort gezegd op neerkomen dat steeds meer categorieën opsporingsambtenaren uitvoering kunnen geven aan een bevel van de officier van justitie (zie in het bijzonder de Wet bijzondere procedures (Stb. 2017, 489) en de daarbij behorende memorie van toelichting (Kamerstukken II 2016/17, 34720, nr. 3)). In het nieuwe wetboek kunnen de bevoegdheden tot het vastleggen van telecommunicatie en het vastleggen van vertrouwelijke communicatie door elke opsporingsambtenaar – ook buitengewone opsporingsambtenaren – worden uitgeoefend. Het is dus passend dat ook wordt geregeld dat elke opsporingsambtenaar kan overgaan tot het plaatsen, verwijderen en inzetten van een technisch hulpmiddel voor het vastleggen van telecommunicatie en het vastleggen van vertrouwelijke communicatie. Voor de bevoegdheid tot stelselmatige observatie gold dit al, dit verandert onder het nieuwe wetboek niet. Voor de toekomstbestendigheid van de regeling – in het bijzonder gelet op de toenemende behoefte aan technische specialisten – is het bovendien gewenst dat ook buitengewoon opsporingsambtenaren technische hulpmiddelen kunnen plaatsen. Dit laat onverlet dat de desbetreffende opsporingsambtenaar terzake deskundig moet zijn, hetgeen blijkt uit de aanwijzing door en namens de korpschef om het technisch hulpmiddel te plaatsen. Hiermee blijft de kwaliteit van het optreden van de betrokken opsporingsambtenaren gewaarborgd.

TITEL 3.2

Opslag, verstrekking en plaatsing van technische hulpmiddelen

Artikel 3.2.1 [opslag technische hulpmiddelen]

In deze bepaling is de inhoud van artikel 5 van het huidige Besluit technische hulpmiddelen ongewijzigd overgenomen. Het betreft het aanwijzen van een plaats voor de opslag van technische hulpmiddelen en het aanwijzen van deskundige ambtenaren die zijn belast met de opslag van technische hulpmiddelen.

Artikel 3.2.2 [verstrekking technische hulpmiddelen]

In deze bepaling is de inhoud van artikel 6 van het huidige Besluit technische hulpmiddelen overgenomen. Het gaat hier om het verstrekken van de technische hulpmiddelen aan de met uitvoering belaste ambtenaar. De bepaling is iets gewijzigd, zonder af te doen aan de strekking ervan, te weten dat moet worden gewaarborgd dat een betrouwbaar en bij de uitoefening van de bevoegdheid passend technisch hulpmiddel wordt verstrekt. In het eerste lid van het huidige artikel 6 is neergelegd dat de ambtenaar, bedoeld in artikel 3.2.1, tweede lid, een kopie van het bevel tot uitoefening van de bevoegdheid ontvangt voordat hij het technisch hulpmiddel verstrekt aan de ambtenaar die met de uitvoering van het bevel is belast. De ratio van dit voorschrift is dat de ambtenaar die het technisch hulpmiddel verstrekt, weet wat de aard en functionaliteiten van dat hulpmiddel moeten zijn. Omdat een bevel tot stelselmatige observatie en een bevel tot stelselmatige locatiebepaling mondeling kunnen worden gegeven (vgl. artikel 2.8.1, eerste lid, van de wet), wordt dit vereiste in het eerste lid nu anders tot uitdrukking gebracht: de met de uitvoering van het bevel belaste

opsporingsambtenaar moet een omschrijving geven van de aard en functionaliteiten van het benodigde technische hulpmiddel. De wijze waarop die omschrijving plaatsvindt, is vormvrij. Dat kan mondeling of schriftelijk, al dan niet door overlegging van een afzonderlijk vastgelegd bevel (hetgeen bij de bevoegdheden tot het vastleggen van telecommunicatie en vertrouwelijke communicatie wel is vereist), mits maar duidelijk is aan welke vereisten het technisch hulpmiddel moet voldoen.

In het derde lid is bepaald dat de ambtenaar die is belast met de opslag van technische hulpmiddelen de verstrekking van een technisch hulpmiddel registreert. Ook worden eisen gesteld aan deze registratie.

Het vierde lid uit het huidige artikel 6, waarin is neergelegd dat het technisch hulpmiddel wordt verstrekt voor de periode die nodig is voor de uitvoering van het bevel of de duur van de oefening (vgl. het tweede lid), keert in de nieuwe bepaling niet terug, omdat het evident is dat het technisch hulpmiddel slechts voor die duur kan worden verstrekt. Dat blijkt ook uit het derde lid, waarin is neergelegd dat de ambtenaar, bedoeld in artikel 3.2.1, tweede lid, registreert wat de verwachte duur is van de inzet van het hulpmiddel.

Artikel 3.2.3 [plaatsing technische hulpmiddelen]

In deze bepaling is alleen de inhoud van het eerste lid van artikel 7 van het huidige Besluit technische hulpmiddelen overgenomen. De overige leden zijn geschrapt. De huidige leden twee en drie schrijven voor dat opsporingsambtenaren die belast zijn met het plaatsen van een technisch hulpmiddel voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie in een woning of een andere besloten plaats of voor het opnemen van telecommunicatie, in het bezit zijn van een door Onze Minister aangewezen document. Achtergrond van dit voorschrift is dat de uitoefening van deze bevoegdheden een zeer grote inbreuk op de privacy van betrokkene met zich kan brengen en dat het gebruik van deze opsporingsbevoegdheid daarom op uiterst zorgvuldige wijze plaats te vinden. De opsporingsambtenaren die de technische hulpmiddelen voor het opnemen van telecommunicatie plaatsen, moeten daarom over voldoende deskundigheid te beschikken en in het bezit te zijn van een door de minister aangewezen document (Stb. 2006, 524). Bij nader inzien lijkt het bezit van een – niet nader gedefinieerd – document geen noodzakelijke waarborg naast de reeds in het eerste lid opgenomen regel dat het technisch hulpmiddel wordt geplaatst door een daartoe door of namens de korpschef aangewezen en ter zake deskundige opsporingsambtenaar. Daarom worden deze voorschriften geschrapt.

Het vierde lid van artikel 7 van het huidige Besluit technische hulpmiddelen is evenmin overgenomen. In dit lid was opgenomen dat de opsporingsambtenaar proces-verbaal opmaakt van het plaatsen van het technische hulpmiddel. De verplichting daartoe volgt echter al uit de algemene verbaliseringsverplichting (artikel 2.1.10 van de wet). Immers: alles wat relevant is voor enige in de strafzaak te nemen beslissing moet worden geverbaliseerd. Deze toevoeging is daarom – in lijn met het in het algemeen deel van deze toelichting toegelichte uitgangspunt dat bijzondere verbaliseringsverplichtingen die geen toegevoegde waarde hebben niet terugkeren in de nieuwe besluiten – niet overgenomen.

Artikel 3.2.4 [controle technische hulpmiddelen]

In deze bepaling is de inhoud van artikel 8 van het huidige Besluit technische hulpmiddelen vrijwel ongewijzigd overgenomen. De bepaling schrijft controle voor voorafgaand aan en na afloop van de inzet van een technisch hulpmiddel. Het woord "daadwerkelijke" voor "inzet" is niet overgenomen. Deze toevoeging was overbodig en staat elders in dit besluit of in de wet ook niet.

Na afloop van de inzet van het technische hulpmiddel zal in het bijzonder moeten worden gecontroleerd of er geen veranderingen aan de apparatuur zijn aangebracht. Als die niet worden geconstateerd, mag ervan uit worden gegaan dat het middel ook gedurende de inzet goed heeft gefunctioneerd. Niet overgenomen uit de huidige bepaling is de zin dat indien de opsporingsambtenaar bij de controle een technische afwijking, defect, verwijdering of verandering van de oorspronkelijke beveiliging of enige andere onregelmatigheid constateert, hij daarvan proces-verbaal opmaakt dat aan de officier van justitie wordt gezonden. Dat die verplichtingen bestaan, volgt al uit de algemene verbaliseringsverplichting en de inzendplicht (artikelen 2.1.10 en 2.1.12 van de wet). In het tweede lid van artikel 2.1.10 van de wet is bovendien geëxpliciteerd dat opsporingsambtenaren in het proces-verbaal feiten en omstandigheden vastleggen die voor de beoordeling van de rechtmatigheid van de opsporing van belang zijn. Het niet correct functioneren van het technische hulpmiddel kan gevolgen hebben voor de betrouwbaarheid van het bewijsmateriaal. Daarom dient het proces-verbaal aan de officier van justitie te worden gezonden (Stb. 2006, 524, p. 19). Dat hoeft echter niet nog apart te worden vastgelegd in deze bepaling.

Artikel 3.2.5 [verwijderen technische hulpmiddelen]

In deze bepaling is de inhoud van artikel 9 van het huidige Besluit technische hulpmiddelen overgenomen. Deze bepaling geeft regels over het verwijderen van technische hulpmiddelen.

TITEL 3.3

Technische eisen

Artikel 3.3.1 [datum, tijdregistratie en gerichte werking]

In het eerste lid van dit artikel is de inhoud van artikel 10 van het huidige Besluit technische hulpmiddelen overgenomen. Het schrijft voor wat een technisch hulpmiddel moet vastleggen, namelijk de datum en tijd waarop de gegevens worden gedetecteerd. In plaats van "signalen" spreekt deze bepaling over "gegevens" die worden gedetecteerd. Zie daarvoor de toelichting op artikel 3.1.1. Ook is niet langer opgenomen dat het technisch hulpmiddel deze vastlegt op "een gegevensdrager". Het voorschrift dat de datum en tijd worden vastgelegd spreekt voor zich.

Het tweede lid is nieuw en komt overeen met artikel 5.4.1 van dit besluit (artikel 8 van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk). De moderne technische hulpmiddelen van deze tijd beschikken naar hun aard vaak over verschillende functionaliteiten. Om te waarborgen dat de werking van het technisch hulpmiddel binnen de grenzen van het bevel van de officier van justitie blijft, bepaalt het nieuwe tweede lid dat een technisch hulpmiddel zodanig is ingericht dat de werking ervan kan worden beperkt tot de in het afzonderlijk vastgelegde bevel vermelde functionaliteit of functionaliteiten. Als het bevel niet afzonderlijk wordt vastgelegd, maar mondeling wordt gegeven, kunnen mondeling bepaalde beperkingen worden meegegeven, maar die hoeven niet in het bevel te worden *vermeld*. Het bevel tot het uitoefenen van de bevoegdheid, moet, indien dat afzonderlijk moet worden vastgelegd, ook de aard en de functionaliteiten van het technisch hulpmiddel vermelden (zoals in artikel 126nba, tweede lid, van het huidige Wetboek van Strafvordering het geval is). Deze eis zal ook worden gesteld aan de inhoud van de bevelen tot uitoefening van die bevoegdheden in het nieuwe Besluit algemene bepalingen van het opsporingsonderzoek. Op deze wijze komt de functionaliteit van een technisch hulpmiddel meer centraal te staan. De keuringsdienst controleert of het technisch hulpmiddel zich kan beperken tot de gewenste functionaliteiten; de officier van justitie bepaalt of die functionaliteiten kunnen

worden gebruikt bij de gewenste bevoegdheid (observatie, locatiebepaling of het vastleggen van vertrouwelijke of telecommunicatie).

Artikel 3.3.2 [gericht vastleggen telecommunicatie]

In deze bepaling is de inhoud van artikel 11 van het huidige Besluit technische hulpmiddelen inhoudelijk ongewijzigd overgenomen. De bepaling ziet op het vastleggen van telecommunicatie en geeft daar bijzondere regels voor. Ook in dit artikel is de term "opnemen" vervangen door vastleggen (dit in verband met deze wijziging in artikel 2.8.13 van de wet).

Artikelen 3.3.3 tot en met 3.3.6

In deze bepalingen is de inhoud van de artikelen 12 tot en met 15 van het huidige Besluit technische hulpmiddelen inhoudelijk vrijwel ongewijzigd overgenomen. Het gaat in deze bepalingen om de diverse technische eisen die aan de technische hulpmiddelen worden gesteld. De term "signalen" is telkens vervangen door "gegevens". Zie daarvoor de toelichting op artikel 3.1.1. In artikel 3.3.4 is toegevoegd dat de beveiliging gedurende het transport van de gegevens ook ziet op het voorkomen van kennisneming van de gegevens door onbevoegden en dat, indien kennisneming toch plaatsvindt, dit achteraf is vast te stellen. Deze eis komt overeen met hetgeen is gesteld in artikel 5.4.6, tweede lid (artikel 13, tweede lid, van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk). Een soortgelijke wijziging is doorgevoerd in artikel 3.3.5. In dat artikel (artikel 14 van het huidige Besluit technische hulpmiddelen) is een nieuw vierde lid ingevoegd. Deze bepaling is overgenomen uit artikel 10, tweede lid, van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk (in dit besluit Hoofdstuk 5, artikel 5.4.3, tweede lid). Voorgeschreven wordt dat bij de opslag van gegevens tevens maatregelen worden genomen om kennisneming van de opgeslagen gegevens door onbevoegden te voorkomen. Door de invoeging van het nieuwe vierde lid is het bestaande vierde lid vernummerd tot het vijfde lid. Het is van groot belang om de gegevens te beschermen tegen kennisneming door onbevoegden, zowel tijdens de fase van transport als tijdens de opslag. In artikel 3.3.6, derde lid, is het woord "schriftelijk" geschrapt, omdat de term "verslag" al impliceert dat sprake is van een schriftelijke weergave.

TITEL 3.4

Inzet technische hulpmiddelen

Artikel 3.4.1 [inzet technische hulpmiddelen bij afwijkend gebruik frequentieruimte]

In deze bepaling is de inhoud van artikel 16 van het huidige Besluit technische hulpmiddelen ongewijzigd overgenomen. Het artikel bepaalt welke opsporingsambtenaar bevoegd is tot het gebruik van technische hulpmiddelen waarmee afwijkend gebruik van de frequentieruimte, bedoeld in de Telecommunicatiewet, wordt gemaakt.

Artikel 3.4.2 [technische hulpmiddelen bij afwijkend gebruik frequentieruimte]

In dit artikel is de inhoud van artikel 17 van het huidige Besluit technische hulpmiddelen inhoudelijk ongewijzigd overgenomen. De bepaling stelt eisen aan een technisch hulpmiddel waarmee afwijkend gebruik van de frequentieruimte wordt gemaakt. De term "opnemen" is in het eerste lid vervangen door "vastleggen" van telecommunicatie. Ook is de nieuwe bevoegdheid tot stelselmatige locatiebepaling toegevoegd aan het eerste lid. In onderdeel c van het eerste lid is de nieuwe benaming van het Ministerie van Economische Zaken opgenomen. Ook is in het tweede lid de terminologie van het nieuwe wetboek wat betreft het "in kennisstellen" ingevoegd in plaats van "mededeling doen".

Artikel 3.4.3 [inzet gekeurd technisch hulpmiddel]

In deze bepaling is de inhoud van artikel 18 van het huidige Besluit technische hulpmiddelen inhoudelijk ongewijzigd overgenomen. Het artikel ziet op het keuringsrapport waaruit blijkt dat een technisch hulpmiddel voldoet aan de gestelde eisen. In het eerste lid van artikel 3.4.3 is de bevoegdheid tot stelselmatige locatiebepaling toegevoegd en in de bepaling is de term "opnemen" telkens vervangen door "vastleggen" van communicatie.

Artikel 3.4.4 [inzet zonder keuringsrapport]

In deze bepaling is de inhoud van artikel 19, eerste en derde lid, van het huidige Besluit technische hulpmiddelen grotendeels ongewijzigd overgenomen. Het tweede lid uit die huidige bepaling is niet overgenomen. De inhoud ervan – te weten dat het bevel van de officier van justitie vermeldt dat toepassing is gegeven aan het eerste (en inmiddels ook tweede) lid en een omschrijving omvat van de aard en functionaliteiten van het technische hulpmiddel – wordt neergelegd in het nieuwe Besluit algemene bepalingen van het opsporingsonderzoek. In die algemene maatregel van bestuur zijn ook de eisen aan de inhoud van bevelen opgenomen die aanvankelijk in de wet werden vermeld, en die onder het nieuwe wetboek zullen terugkeren in voornoemd uitvoeringsbesluit. Met de overheveling van eisen aan de inhoud van bevelen uit bestaande uitvoeringsbesluiten naar het nieuwe Besluit algemene bepalingen van het opsporingsonderzoek, worden die eisen op eenvoudige en uniforme wijze gegroepeerd. Ten overvloede zij hier vermeld dat de verplichting om in het bevel te vermelden dat toepassing is gegeven aan het eerste of tweede lid alleen geldt voor de bevelen die afzonderlijk moeten worden vastgelegd. Dat zijn van de bevoegdheden die in het eerste en tweede lid van artikel 3.4.4 zijn genoemd, de bevoegdheden tot het vastleggen van vertrouwelijke communicatie (zie artikel 3.4.9 van het nieuwe Besluit algemene bepalingen van het opsporingsonderzoek) en het vastleggen van telecommunicatie (artikel 3.4.7 van het nieuwe Besluit algemene bepalingen van het opsporingsonderzoek). Ten slotte is in het derde lid een tweede mogelijkheid opgenomen om – bij hoge uitzondering – keuring achteraf van een technisch hulpmiddel achterwege te laten.

Eerste lid

Deze bepaling kan worden toegepast indien het belang van het onderzoek dringend vereist dat een technisch hulpmiddel wordt ingezet, terwijl niet of niet geheel wordt voldaan aan de in artikel 3.4.3, eerste lid, gestelde eisen. De officier kan dit in zijn bevel tot uitoefening van de desbetreffende bevoegdheid bepalen. In het eerste lid is de bevoegdheid tot stelselmatige locatiebepaling toegevoegd en is de term "opnemen" vervangen door "vastleggen".

In de toelichting op artikel 21 van het Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk (Stb. 2018, 340) is opgenomen dat bij de afweging van de officier van justitie om een middel in te zetten zonder keuringsrapport overleg plaatsvindt met de keuringsdienst. In dat overleg wordt onder meer besproken of het middel naar verwachting aan de gestelde eisen voldoet. Eenzelfde soort overleg is aangewezen bij een beslissing van de officier van justitie als bedoeld in artikel 3.4.4.

Tweede lid

Dit lid is nieuw en schrijft voor dat de officier van justitie ook kan bepalen dat een technisch hulpmiddel voor het vastleggen van telecommunicatie wordt ingezet, terwijl niet of niet geheel wordt voldaan aan de gestelde eisen, bedoeld in artikel 3.4.3, tweede lid. Het belang van het onderzoek moet deze inzet dringend vereisen en deze mogelijkheid bestaat alleen bij de vastlegging van telecommunicatie die plaatsvindt

zonder medewerking van de aanbieder (zie ook artikel 2.8.13, vijfde en zesde lid, van de wet). Het huidige Besluit technische hulpmiddelen kende deze mogelijkheid nog niet bij technische hulpmiddelen voor het vastleggen van telecommunicatie. De wet kent echter inmiddels de mogelijkheid om telecommunicatie vast te leggen zonder medewerking van een aanbieder (artikel 2.8.13, vijfde lid, van de wet) en tevens is in de wet een betredingsbevoegdheid bij het vastleggen van telecommunicatie opgenomen (2.8.13, zesde lid, van de wet). Daarbij past de mogelijkheid om bij mogelijke spoedsituaties gebruik te kunnen maken van een technisch hulpmiddel, ook als dat nog niet of niet geheel voldoet aan de gestelde eisen. Het tweede lid voorziet in deze mogelijkheid.

Derde lid

Zoals gezegd kan voorafgaande keuring achterwege blijven als het belang van het onderzoek dit dringend vereist. Het zal dus om uitzonderlijke gevallen gaan. In dit lid is voorgeschreven wanneer keuring achteraf – hoewel normaliter voorgeschreven – toch achterwege kan blijven. In lijn met het geldende recht is allereerst bepaald dat na afloop van de inzet van een ongekeurd middel of componenten daarvan alsnog een keuringsrapport wordt vastgesteld, tenzij de aard van het technisch hulpmiddel of de betrokken componenten zich daartegen naar het oordeel van de officier van justitie verzetten. De officier van justitie kan dan bepalen dat het middel niet ter keuring wordt aangeboden. De nota van toelichting bij het Besluit technische hulpmiddelen strafvordering (Stb. 2006, 524) geeft als voorbeelden speciaal op maat gemaakte technische hulpmiddelen die zijn aangepast aan de omgeving waarin de inzet heeft plaatsgevonden. Bij een keuring is het dan problematisch om dezelfde situatie na te bootsen. Dezelfde uitzonderingen zijn opgenomen in de nota van toelichting op artikel 21 van het Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk (Stb. 2018, 340). Benadrukt dient te worden dat van de uitzondering op het principe dat keuring plaatsvindt voorafgaand aan de inzet van het technisch hulpmiddel in de praktijk niet lichtzinnig gebruik wordt gemaakt. Zoals in het voorgaande is toegelicht, zal de officier van justitie bij zijn afweging om een middel in te zetten zonder voorafgaande keuring overleggen met de keuringsdienst. Dit overleg dient er mede toe om na te gaan of het middel naar verwachting wel zal worden goedgekeurd. Dit overleg zou ook kunnen leiden tot de vaststelling dat het betreffende technisch hulpmiddel zich naar zijn aard verzet tegen keuring achteraf. Mede daarom is het overleg tussen de officier van justitie en de keuringsdienst bij beslissingen zoals bedoeld in dit artikel aangewezen. De officier van justitie heeft bij dit soort technische beslissingen baat bij het advies van de keuringsdienst.

In dit lid wordt ook een nieuwe uitzondering op het principe van keuring achteraf geïntroduceerd: keuring achteraf kan achterwege blijven als de met het technisch hulpmiddel vastgelegde gegevens naar het oordeel van officier van justitie redelijkerwijs niet van belang kunnen zijn voor de in het kader van de berechting door de rechter te nemen beslissingen. Als immers op voorhand duidelijk is dat de opbrengst van de inzet van het technisch hulpmiddel niet bijdraagt aan het opsporingsonderzoek, vormt keuring achteraf een nodeloze extra tijds- en capaciteitsinzet. Voor het criterium “redelijkerwijs niet van belang voor de in het kader van de berechting door de rechter te nemen beslissingen”, is aangesloten bij criterium voor het aanmerken van stukken als processtukken (artikel 1.8.1 van de wet). In dergelijke gevallen kan ook het opmaken van een proces-verbaal achterwege worden gelaten (artikel 2.1.10, vierde lid, van de wet). Van belang is dan overigens wel dat er altijd sprake moet zijn van enige vorm van verslaglegging, zodat doeltreffend kan worden gereageerd op een verzoek van de zittingsrechter tijdens de berechting tot nadere verantwoording over dat onderdeel van het opsporingsonderzoek (zie meer uitgebreid hierover Kamerstukken II 2022/23, 36327, nr. 3, p. 373). Er zal dus moeten kunnen worden uitgelegd waarom ervoor is gekozen het technisch hulpmiddel niet meer achteraf te keuren.

Artikel 3.4.5 [inzet AIVD of MIVD middelen]

In deze bepaling is de inhoud van artikel 20 van het huidige Besluit technische hulpmiddelen grotendeels overgenomen. Het artikel ziet op technische hulpmiddelen die bij de AIVD of de MIVD in gebruik zijn. Het derde lid van het huidige artikel 20 van het Besluit technische hulpmiddelen (waarin was neergelegd dat het bevel van de officier van justitie vermeldt dat toepassing is gegeven aan het eerste lid) keert niet terug in dit besluit. Dit voorschrift wordt opgenomen in artikel 3.4.9, tweede lid, van het nieuwe Besluit algemene bepalingen van het opsporingsonderzoek. In artikel 3.4.7, tweede lid, van dat besluit wordt hetzelfde bepaald voor het geval waarin de officier van justitie toepassing geeft aan het tweede lid van artikel 3.4.5 van dit besluit. Voor de redenen waarom wordt verwezen naar het algemeen deel van de toelichting en de toelichting bij artikel 3.4.4. Ook hier is het zo dat de verplichting om in het bevel te vermelden dat toepassing is gegeven aan het eerste of tweede lid alleen geldt voor de bevelen die afzonderlijk moeten worden vastgelegd. Dat zijn van de bevoegdheden die in het eerste en tweede lid zijn genoemd, de bevoegdheden tot het vastleggen van vertrouwelijke communicatie (zie artikel 3.4.9 van het nieuwe Besluit algemene bepalingen van het opsporingsonderzoek) en het vastleggen van telecommunicatie (artikel 3.4.7 van het nieuwe Besluit algemene bepalingen van het opsporingsonderzoek).

Eerste lid

In deze bepaling is de MIVD toegevoegd en daarmee is de reikwijdte van de bepaling verruimd. Ook een technisch hulpmiddel dat bij de MIVD in gebruik is, kan door de officier van justitie worden ingezet hoewel niet of niet geheel wordt voldaan aan artikel 3.4.3, eerste lid. De MIVD is ook opgenomen in de bepaling met definities in Hoofdstuk 1 van dit besluit. Daarnaast is in dit eerste lid de bevoegdheid tot locatiebepaling opgenomen en is "opnemen" gewijzigd in "vastleggen".

Tweede lid

Overeenkomstig artikel 3.4.4 van dit besluit is ook in deze bepaling een nieuw tweede lid ingevoegd dat het mogelijk maakt om bij de vastlegging van telecommunicatie die plaatsvindt zonder medewerking van de aanbieder een technisch hulpmiddel van de AIVD of MIVD in te zetten zonder dat dit voldoet aan de gestelde eisen.

Derde lid

In deze bepaling is het huidige tweede lid van artikel 20 van het besluit gewijzigd overgenomen. De officier van justitie doet een verzoek aan het hoofd van de AIVD of de MIVD (het vereiste van een schriftelijk verzoek is niet overgenomen) voor de inzet van het technisch hulpmiddel. Verduidelijk is dat het om een bij de AIVD of MIVD in gebruik zijnde technisch hulpmiddel betreft. Het verzoek omvat een nauwkeurige omschrijving van het verlangde technisch hulpmiddel. Na inwilliging van het verzoek door de AIVD of de MIVD is de officier van justitie verantwoordelijk voor de inzet van het technisch hulpmiddel.

Artikel 3.4.6 [inzet internationale samenwerking]

In dit artikel is de inhoud van artikel 21, eerste lid, van het huidige Besluit technische hulpmiddelen vrijwel ongewijzigd overgenomen. De inhoud van het tweede lid van het huidige artikel 21 – te weten dat het bevel van de officier van justitie vermeldt dat toepassing is gegeven aan het eerste lid – is neergelegd in de artikelen 3.4.7, tweede lid, en 3.4.9, tweede lid, van het nieuwe Besluit algemene bepalingen van het opsporingsonderzoek. Voor de redenen waarom wordt verwezen naar het algemeen deel van de toelichting en de toelichting bij de artikelen 3.4.4 en 3.4.5.

TITEL 3.5

Keuring

Artikel 3.5.1 [keuringsdienst]

In dit artikel is de inhoud van artikel 22 van het huidige Besluit technische hulpmiddelen inhoudelijk ongewijzigd overgenomen. De bepaling ziet op het aanwijzen van keuringsdiensten. De Landelijke eenheid is in 2023 opgesplitst. In het Besluit van 4 december 2023, houdende wijzigingen van het Besluit beheer politie en enkele andere besluiten in verband met de splitsing van de Landelijke eenheid in de Eenheid landelijke expertise en operaties en de Eenheid landelijke opsporing en interventies (Besluit splitsing Landelijke eenheid politie, Stb. 2023, 442) is het Besluit technische hulpmiddelen strafvordering echter niet gewijzigd. In deze nieuwe bepaling is de verwijzing naar de "Landelijke eenheid" nu dan ook vervangen door "de Eenheid landelijke expertise en operaties".

Artikel 3.5.2 tot en met 3.5.4

In deze bepalingen is de inhoud van de artikelen 23 tot en met 25 van het huidige Besluit technische hulpmiddelen vrijwel ongewijzigd overgenomen. Het betreft bepalingen over de werkwijze van de keuringsdienst. In artikel 3.5.2, eerste lid, wordt niet langer van "vastleggen" gesproken, maar van "registreren", in lijn met het uitgangspunt dat de term "vastleggen" alleen wordt gebruikt in relatie tot wat het technisch hulpmiddel zelf doet (zie de inleiding van de toelichting op dit hoofdstuk). In artikel 3.5.4 is "de Landelijke Eenheid" vervangen door "de Eenheid landelijke expertise en operaties". Zie daarover de toelichting bij artikel 3.5.1.

HOOFDSTUK 4

Geautomatiseerd overnemen van persoonsgegevens uit publiek toegankelijke bronnen

In dit hoofdstuk zijn de uitvoeringsregels opgenomen met betrekking tot de nieuwe heimelijke bevoegdheid tot het stelselmatig geautomatiseerd overnemen van persoonsgegevens uit publiek toegankelijke bronnen op grond van artikel 2.8.8 of artikel 2.9.1 van de wet. Bij de toepassing van deze bevoegdheid zal gebruik worden gemaakt van software waarmee stelselmatig en systematisch gegevens over personen kunnen worden overgenomen. Het is van belang dat dergelijke software en het gebruik daarvan voldoen aan eisen op het gebied van controleerbaarheid en integriteit, zodat het overnemen van de gegevens te allen tijde kan worden getoetst, onder meer door de *logging* van de gegevens. Dit hoofdstuk geeft regels voor het *geautomatiseerd* overnemen van persoonsgegevens en niet voor het handmatig overnemen van die gegevens door een opsporingsambtenaar.

In Boek 2, Afdeling 8.2.2, van de wet is een nieuwe bevoegdheid geïntroduceerd om in geval van verdenking van een misdrijf stelselmatig, al dan niet op geautomatiseerde wijze, uit publiek toegankelijke bronnen (bijvoorbeeld het internet) persoonsgegevens over te nemen. Het op geautomatiseerde wijze zoeken en overnemen van persoonsgegevens uit publiek toegankelijke bronnen vereist in de meeste gevallen een zoekprogramma dat geschikt is voor zogenaamde crawling- en/of scrapingtechnologie. Deze software kan grootschalig en systematisch gegevens detecteren, selecteren en overnemen. In de memorie van toelichting op artikel 2.8.8 van de wet is reeds gewezen op de belangen van controleerbaarheid en integriteit; de software en het gebruik daarvan moeten voldoen aan eisen op het gebied van controleerbaarheid en integriteit, zodat het overnemen van de gegevens te allen tijden kan worden getoetst, onder meer door de logging van de gegevens. Dit hoofdstuk geeft uitvoering aan de grondslag die is

opgenomen in artikel 2.8.8, derde lid, van de wet en stelt regels over de geautomatiseerde wijze van stelselmatig overnemen van gegevens. De persoonsgegevens die zijn opgeslagen in publiek toegankelijke bronnen zijn gegevens die meestal eenvoudig kunnen worden gewijzigd door de gebruiker (mensen passen hun persoonsgegevens op social media zelf aan en kunnen daarbij ook gegevens verwijderen). Dat maakt dat de eisen op het gebied van controleerbaarheid en integriteit, bedoeld in dit hoofdstuk, zien op het moment dat de software gegevens overneemt en op de overgenomen gegevens. De oorspronkelijke gegevens in de publiek toegankelijke bron kunnen wijzigen, daar hebben de gestelde eisen geen invloed op. Dat onderscheidt deze situatie van een situatie waarbij bijvoorbeeld gegevens van een inbeslaggenomen gegevensdrager worden overgenomen. De oorspronkelijke gegevens op die gegevensdrager zullen in beginsel niet wijzigen nadat de opsporing een image heeft gemaakt van die drager.

In dit hoofdstuk worden onder meer eisen gesteld aan opsporingsambtenaren die kunnen worden belast met de uitvoering van het op geautomatiseerde wijze overnemen van persoonsgegevens. Er worden regels gesteld over de automatische vastlegging in logbestanden, de technische eisen aan de software die de gegevens overneemt en de technische infrastructuur waar de overgenomen gegevens worden opgeslagen. Overigens volgt ook uit de algemene verbaliseringsplicht (artikel 2.1.10 van de wet) dat proces-verbaal wordt opgemaakt of in enige vorm van verslaglegging dient te worden voorzien waarbij inzicht wordt gegeven van welke zoek sleutels of (selectie)criteria gebruik is gemaakt of welke logica is gehanteerd bij het zoeken naar en overnemen van gegevens.

Dit hoofdstuk lijkt sterk op Hoofdstuk 5 van dit besluit. In dat besluit zijn de uitvoeringsregels bij de bevoegdheid toegang op afstand tot een digitale-gegevensdrager of geautomatiseerd werk opgenomen (de bevoegdheid uit de Wet computercriminaliteit III, Stb. 2018, 322). Ook dat besluit stelt eisen aan de software (het technisch hulpmiddel) waarmee gegevens worden overgenomen en aan de technische infrastructuur waarop de gegevens vervolgens worden opgeslagen. Het verschil tussen beide hoofdstukken is dat Hoofdstuk 5 de voorgeschreven verplichte keuring van de technische hulpmiddelen bevat. In het onderhavige hoofdstuk is geen keuring voorgeschreven van de software waarmee de persoonsgegevens uit publiek toegankelijke bronnen worden overgenomen. De reden daarvan is onder meer dat de aard van de over te nemen gegevens uit een publiek toegankelijke bron fundamenteel anders is dan die van persoonsgegevens uit een smartphone of laptop. Dergelijke apparaten als bedoeld in Hoofdstuk 5 zijn niet publiek toegankelijk en gebruikers slaan daar geen gegevens op met de bedoeling dat die gegevens voor een ieder zichtbaar zijn. Bij het overnemen van gegevens van digitale-gegevensdragers en geautomatiseerde werken als bedoeld in Hoofdstuk 5 dienen daarom hogere waarborgen te worden gesteld, wat zich met name vertaalt in de voorgeschreven verplichte keuring van de technische hulpmiddelen die daarbij worden gebruikt. Zoals in het voorgaande ook al is opgemerkt zijn persoonsgegevens op publiek toegankelijke bronnen zeer vluchtig van aard. Een voorgeschreven keuring van de software die nodig is voor het overnemen van dergelijke gegevens zou ook tot praktische problemen leiden. Gedurende de keuring zijn de gegevens, gelet op de grilligheid van de publiek toegankelijke bron, alweer gewijzigd of zelfs verwijderd. Het is dus van belang om bij de controle van dergelijke software te kiezen voor een meer flexibele wijze van het stellen van eisen en de controle daarop.

TITEL 4.1

Algemene bepalingen

Artikel 4.1.1 [definities]

In dit artikel zijn enkele definities opgenomen die alleen betrekking hebben op dit hoofdstuk. Onder een bevel als bedoeld in dit hoofdstuk, wordt verstaan een bevel tot overnemen van persoonsgegevens. Met overnemen van persoonsgegevens wordt bedoeld het op geautomatiseerde wijze stelselmatig overnemen van persoonsgegevens uit publiektoegankelijke bronnen ter uitvoering van een bevel als bedoeld in de artikelen 2.8.8, eerste lid, of 2.9.1, tweede lid, aanhef en onder a, van de wet. De regels in dit hoofdstuk hebben daarmee dus geen betrekking op het handmatig overnemen van persoonsgegevens. Ook het geautomatiseerd overnemen van persoonsgegevens dat de drempel van stelselmatigheid niet overschrijdt (zie daartoe de memorie van toelichting op artikel 2.8.8 van de wet) valt niet binnen de reikwijdte van dit hoofdstuk.

Zoals aangegeven in het algemeen deel van de nota van toelichting gaan de uitvoeringsregels uit Hoofdstuk 4 van dit besluit ook gelden wanneer de heimelijke bevoegdheid tot het geautomatiseerd overnemen van persoonsgegevens wordt uitgeoefend in het kader van een verkennend onderzoek (zie artikel 2.9.1 van de wet). De grondslag in de wet om uitvoeringsregels te stellen over deze heimelijke bevoegdheid (artikel 2.8.8, derde lid, van de wet) is op inzet van deze bevoegdheid in een verkennend onderzoek van overeenkomstige toepassing verklaard (artikel 2.9.1, derde lid, van de wet).

In de bepaling is ook omschreven wat wordt verstaan onder software in dit hoofdstuk, namelijk een geautomatiseerde toepassing die persoonsgegevens detecteert en overneemt uit publiek toegankelijke bronnen ter uitvoering van een bevel tot overnemen van persoonsgegevens. Te denken valt aan webcrawlers of webscrapers die voor dit doeleinde worden ontworpen door de politie. In Afdeling 4.2.2 van dit hoofdstuk worden eisen gesteld aan de software.

Tot slot omvat de bepaling de omschrijving van een technische infrastructuur. In dit hoofdstuk wordt daarmee bedoeld een technische voorziening van een opsporingsdienst waar de overgenomen persoonsgegevens worden opgeslagen nadat deze door de software zijn overgenomen. Met opsporingsdienst wordt bedoeld op de politie, op de BOD'en en de KMar. In Afdeling 4.2.2 van dit hoofdstuk worden enkele eisen gesteld aan een technische infrastructuur.

Artikel 4.1.2 [eisen aan de opsporingsambtenaar]

Dit artikel schrijft voor dat de opsporingsambtenaar die wordt belast met de uitvoering van een bevel tot het stelselmatig overnemen van persoonsgegevens uit publiek toegankelijke bronnen moet voldoen aan de door de Minister van Justitie en Veiligheid vastgestelde eisen betreffende kennis van de juridische, operationele en technische aspecten van het gebruik van de software. Indien de opsporingsambtenaar aan deze eisen voldoet, kan hij worden aangewezen als opsporingsambtenaar die met de uitvoering van een bevel tot het stelselmatig overnemen van persoonsgegevens uit publiek toegankelijke bronnen kan worden belast.

De uitoefening wordt in lijn met het uitgangspunt van het nieuwe wetboek niet toegeschreven aan een of meer categorieën opsporingsambtenaren maar aan opsporingsambtenaren in het algemeen. Onder opsporingsambtenaar wordt in dit verband verstaan een opsporingsambtenaar van politie, de KMar, de BOD'en en een buitengewoon opsporingsambtenaar.

Technische kennis op ICT-gebied is noodzakelijk om de werking van de software te kunnen begrijpen. De software moet tijdens de uitvoering van een bevel kunnen worden

getoetst op kwaliteit en werking. Daarnaast is kennis van de samenstelling, werking en totstandkoming van een publiek toegankelijke bron (bijvoorbeeld het internet) noodzakelijk. De waarde van de bron moet worden ingeschat en daarvoor dient de opsporingsambtenaar te beschikken over bepaalde technische en juridische kennis. Daarbij dient, afhankelijk van de complexiteit van het onderwerp waarover informatie uit de publiek toegankelijke bron wordt vergaard, ook samengewerkt te worden met de tactisch rechercheurs of zogeheten domeinexperts. Zij kunnen beschikken over cruciale kennis die noodzakelijk is om te kunnen bepalen op welke wijze er, naast de technische wetenschap, inhoudelijk gegevens gedetecteerd en overgenomen moeten worden. Voordat de software start met het detecteren, selecteren en overnemen van persoonsgegevens uit een publiek toegankelijke bron dient de opsporing zich, voor zover mogelijk, rekenschap te geven van de aard, betrouwbaarheid en samenstelling van de bron. Ook daarvoor is kennis op het gebied van de technische en juridische aspecten noodzakelijk. Opsporingsambtenaren die voldoen aan de gestelde eisen kunnen dus worden aangewezen door de korpschef of de werkgever van de betreffende opsporingsambtenaar en daarna worden ingezet bij de uitvoering van een bevel. Zo is gewaarborgd dat alleen opsporingsambtenaren die beschikken over de juiste capaciteiten op stelselmatige wijze geautomatiseerd persoonsgegevens overnemen uit publiek toegankelijke bronnen. Het betreft een specialistische functie, waarvoor het doorlopen van de volledige politieopleiding niet noodzakelijk is.

De inhoud van deze bepaling komt sterk overeen met de inhoud van artikel 5.2.1 van dit besluit. Het verschil met dat artikel is dat er geen technische teams worden ingericht waartoe een aangewezen opsporingsambtenaar moet behoren.

TITEL 4.2

Eisen aan het overnemen van persoonsgegevens

Afdeling 4.2.1

Automatische vastlegging in logbestanden

Artikel 4.2.1 [logbestanden]

Deze bepaling verplicht ertoe om een aantal gebeurtenissen die in het kader van het stelselmatig overnemen van persoonsgegevens uit publiek toegankelijke bronnen aan de orde (kunnen) zijn, automatische vast te leggen in logbestanden (*logging*). Het gaat om de handelingen die worden verricht ter uitvoering van het bevel, de toegang tot de software, de eventuele wijziging van de werking van de software, de persoonsgegevens die worden overgenomen en op de technische infrastructuur worden opgeslagen en de werking van de technische infrastructuur.

Deze logging is ten eerste en vooral bedoeld voor de interne controle van de tijdens de uitvoering van het bevel verrichte handelingen en het functioneren van de technische infrastructuur. Indien automatische logging technisch niet mogelijk is, vindt er een zo volledig mogelijke handmatige verslaglegging over de uitvoering van een bevel plaats. De inhoud van deze bepaling komt overeen met de inhoud van artikel 5.3.1.

Artikel 4.2.2 [onregelmatigheden]

Dit artikel bepaalt dat de vastlegging in logbestanden op zodanige wijze plaatsvindt dat zowel tijdens de uitvoering van het bevel als achteraf kan worden vastgesteld of zich gedurende de uitvoering een onregelmatigheid heeft voorgedaan, die van invloed is op de integriteit en betrouwbaarheid van de overgenomen gegevens. Als er tijdens een strafzaak twijfels ontstaan over de tijdens de uitvoering van het bevel verrichte handelingen of de integriteit en betrouwbaarheid van de overgenomen gegevens kan

aan de hand van de logging hierover verantwoording worden afgelegd.

Artikel 4.2.3 [integriteit en betrouwbaarheid logbestanden]

Gelet op de functie die logbestanden hebben – zoals bij het vorige artikel toegelicht – is het van essentieel belang dat de inhoud van de logbestanden niet wordt gewijzigd en dat uitsluitend daartoe aangewezen ambtenaren toegang hebben tot die bestanden. Dit artikel schrijft daarom voor dat bij het vastleggen van gegevens in logbestanden maatregelen worden getroffen om wijziging van de logbestanden of kennisneming hiervan door onbevoegden te voorkomen en achteraf te kunnen vaststellen of wijziging of kennisneming heeft plaatsgevonden. De inhoud van dit artikel komt overeen met die van artikel 5.3.3 van dit besluit.

Afdeling 4.2.2

Technische eisen aan software en de technische infrastructuur

Deze titel bevat de technische eisen waaraan de software die wordt gebruikt voor het overnemen van persoonsgegevens moet voldoen. In tegenstelling tot de Hoofdstukken 3 en 5 vindt zoals gezegd geen keuring van deze software plaats. De eisen die worden gesteld, zien op de integriteit en betrouwbaarheid van de gebruikte software en daarmee ook van de daarmee overgenomen persoonsgegevens, die kunnen dienen als bewijs in een strafzaak. De codes, werking en methodiek van de gebruikte software moet controleerbaar, verifieerbaar en transparant zijn. Zo kan de werking, de integriteit en de betrouwbaarheid van de software wel worden gecontroleerd en indien nodig achteraf worden getoetst. In ogenschouw moet worden genomen de grilligheid van de publiek toegankelijke bronnen en de gevolgen daarvan voor de persoonsgegevens die daarop worden aangetroffen. Die kunnen, nadat zij zijn overgenomen, op het internet wijzigen of worden verwijderd. De inhoud van de navolgende artikelen komt grotendeels overeen met die van de artikelen 5.4.1 en 5.4.2 van dit besluit.

Artikel 4.2.4

Dit artikel schrijft voor dat de software waarmee persoonsgegevens uit publiek toegankelijke bronnen worden overgenomen zodanig is ingericht dat de werking ervan zoveel mogelijk kan worden beperkt tot de in het bevel genoemde publiek toegankelijke bronnen of de genoemde onderdelen van de publiek toegankelijke bron. Dit voorschrift vloeit voort uit de gegevensbeschermingsrechtelijke eis dat gegevens die worden verwerkt, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, toereikend, ter zake dienend en niet bovenmatig zijn (zie onder meer artikel 3, tweede lid, van de Wet politiegegevens en artikel 3, derde lid, van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens). Het overnemen van gegevens moet passen bij het doel waarvoor die gegevens worden overgenomen en er mogen niet meer gegevens worden overgenomen dan noodzakelijk is om dat doel te bereiken. Dit hangt tevens samen met de algemene bepalingen over de uitoefening van bevoegdheden die zijn opgenomen in de artikelen 2.1.2 en 2.1.3 van de wet (doelbinding, proportionaliteit en subsidiariteit). Met deze gestelde eisen aan de software moet worden voorkomen dat het op geautomatiseerde wijze overnemen van persoonsgegevens uit publiek toegankelijke bronnen leidt tot grootschalige en integrale kopieën van onderdelen van bijvoorbeeld het internet. Het geautomatiseerd overnemen van persoonsgegevens dient zoveel als mogelijk te worden beperkt tot concrete informatievragen op een thema of onderwerp. De software dient daartoe ingericht te zijn en zich vervolgens zoveel als mogelijk kunnen beperken tot de in het bevel genoemde publiek toegankelijke bron of een onderdeel van die bron. De software moet qua werking en opzet zo specifiek mogelijk de opgegeven bron "crawlen". Daarvoor zijn technische en operationele experts met kennis van de beoogde bron noodzakelijk (zie daarvoor artikel 4.1.3). Kennis van het internet is hierbij noodzakelijk

en de opsporing dient zich telkens rekenschap te geven van de aard, integriteit, betrouwbaarheid en samenstelling van de bron. Hiernaast is, zoals in het voorgaande al vermeld, ook de inhoudelijke kennis over het onderwerp dat wordt onderzocht van groot belang.

Artikel 4.2.5

Dit artikel stelt een aantal eisen aan de werking van de software. De software moet de gegevens op zodanige wijze overnemen dat de inhoud van die gegevens identiek is aan de inhoud van de gedetecteerde gegevens op het moment van overname. De software voorziet vervolgens de overgenomen gegevens van de datum en tijd waarop het overnemen heeft plaatsgevonden en van de plaats op het internet waar de gegevens zijn aangetroffen. Het gaat bij dit laatste om de *uniform resource locator* (URL), het uniek adres op het internet, zoals bijvoorbeeld het adres van een webpagina of een server.

De in deze artikelen gestelde eisen hebben als doel de integriteit, betrouwbaarheid en herleidbaarheid van de met de software overgenomen gegevens te garanderen. Artikel 4.2.5 ziet op de integriteit en betrouwbaarheid van de overgenomen gegevens en lijkt sterk op artikel 5.4.3 van dit besluit. In het onderhavige artikel is de zinsnede "op het moment van overname" toegevoegd. Dat is bij persoonsgegevens uit publiek toegankelijke bronnen van belang, omdat deze persoonsgegevens vaak kunnen veranderen (de verdachte werkt bijvoorbeeld zijn open facebook account iedere dag bij en kan daarbij gegevens van een dag eerder verwijderen uit de bron). In het tweede lid is onder meer bepaald dat de software is beveiligd tegen wijziging van de werking hiervan door onbevoegden. Dat impliceert dat de werking van de software gedurende de uitvoering van het bevel eventueel wel door bevoegde ambtenaren gewijzigd kan worden, indien dit noodzakelijk is. Denk hierbij aan eventuele onverwachte technische haperingen tijdens de uitvoering van een bevel. Deze moeten worden opgelost en daarbij is soms een aanpassing aan de werking van de software noodzakelijk (verscherping of aanpassing aan de software om de gegevens te kunnen detecteren of overnemen). Door het loggingsvereiste in artikel 4.2.1, eerste lid, onderdeel b, is gewaarborgd dat een eventuele wijziging aan de werking van de software achteraf wel te herleiden is.

De software detecteert de persoonsgegevens in een publiek toegankelijke bron en neemt relevante gegevens vervolgens over. De software transporteert de overgenomen gegevens automatisch naar de technische infrastructuur (zie artikel 4.2.6). De overgenomen gegevens kunnen dienen als bewijs in een strafzaak en daarom is het van essentieel belang dat de integriteit en betrouwbaarheid van de gegevens vaststaan en dat de gegevens herleidbaar zijn. Dat kan allereerst worden bereikt door te eisen dat de inhoud van de overgenomen gegevens identiek is aan de gegevens die worden gedetecteerd door de software. Dit gebeurt in artikel 4.2.5, eerste lid. Met gedetecteerde gegevens wordt bedoeld op de gegevens die de software waarneemt in de publiek toegankelijke bron. Die gegevens kunnen vervolgens worden overgenomen. Deze eis ziet op de inhoud van de gegevens.

De eis dat inhoud van de overgenomen gegevens identiek is aan de gegevens die worden gedetecteerd door de software houdt niet in dat de software niet relevante gegevens, zoals bijvoorbeeld op een website aanwezige reclame, moet overnemen. Het is immers de bedoeling dat zoveel mogelijk slechts geselecteerde, relevante gegevens worden overgenomen.

Het derde lid van artikel 4.2.5 vereist dat de software is beveiligd tegen wijziging van de werking hiervan en tegen wijziging en kennisneming van de overgenomen gegevens door onbevoegden. Zoals al eerder is aangegeven in de nota van toelichting op het Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk (Stb. 2018, 340) kunnen in de ICT nooit

volledige garanties tegen beïnvloeding van buitenaf worden gegeven. Wel kan die beïnvloeding zo moeilijk mogelijk worden gemaakt. Net als in voornoemd besluit kan daarbij worden gedacht aan het aanwezig zijn van authenticatiemaatregelen voor de communicatie met de software. Voor de gevallen waarin de software de overgenomen gegevens niet direct transporteert naar de technische infrastructuur zal een vorm van tussenopslag op de software noodzakelijk zijn. Gelet hierop dient de software te zijn beveiligd tegen wijziging van overgenomen gegevens en kennisneming hiervan door onbevoegden. Hierbij valt te denken aan het versleutelen van de overgenomen gegevens. Nadat de gegevens zijn overgenomen op de software zijn ze dan niet meer leesbaar en toegankelijk.

Tot slot bepaalt artikel 4.2.5, tweede lid, dat de software de overgenomen gegevens voorziet van de datum en de tijd waarop het overnemen plaatsvindt en van de plaats op het internet waar de gegevens zijn aangetroffen. Dit hoeft niet doorlopend te gebeuren tijdens de inzet van de software. De strekking van deze bepaling is dat zodra er gegevens worden overgenomen er zekerheid bestaat over de datum en het tijdstip van de overname en de plaats op het internet waarvan de gegevens zijn overgenomen. Het betreft hier de Nederlandse datum en tijd, ook als de gegevens afkomstig zijn van een locatie uit een andere tijdszone. Op bovengenoemde wijze is de overgenomen informatie uit de publiek toegankelijke bron forensisch betrouwbaar.

Artikel 4.2.6

De opslag van de overgenomen persoonsgegevens vindt plaats op een technische infrastructuur. Dit betreft een technische voorziening van een opsporingsdienst bedoeld voor de geautomatiseerde wijze van opslag van gegevens ter uitvoering van een bevel. Het eerste lid van dit artikel schrijft voor dat de software de overgenomen gegevens automatisch naar een technische infrastructuur transporteert. Zie voor een soortgelijke bepaling artikel 5.4.6, eerste lid. Deze eis wordt gesteld om onbevoegde toegang van derden (waaronder ambtenaren die daartoe niet zijn aangewezen) tot de met de software overgenomen gegevens te voorkomen. Om de integriteit van de op de technische infrastructuur opgeslagen gegevens te waarborgen, dienen de overgenomen gegevens tijdens het transport beveiligd te zijn tegen wijziging en kennisneming door onbevoegden (eerste lid). De technische infrastructuur legt de datum en tijd vast waarop de gegevens worden opgeslagen (tweede lid).

Artikel 4.2.7

Om de integriteit, betrouwbaarheid en herleidbaarheid van de opgeslagen gegevens te waarborgen, stelt dit artikel eisen aan de inrichting van de technische infrastructuur waarop de gegevens worden opgeslagen. De gegevens mogen niet inhoudelijk worden bewerkt en dienen te worden beveiligd tegen wijziging en kennisneming hiervan door onbevoegden. Deze bepaling staat er hierbij niet aan in de weg dat als blijkt dat bepaalde, niet-relevante gegevens onterecht zijn opgeslagen, deze kunnen worden vernietigd.

De opgeslagen gegevens zijn uitsluitend toegankelijk voor de daartoe aangewezen ambtenaren. De inhoud van deze bepaling komt overeen met artikel 5.6.8 van dit besluit. De veiligheid van de software en de technische infrastructuur is voor de opsporing van groot belang, omdat het compromitteren hiervan van invloed kan zijn op de integriteit van het bewijs.

HOOFDSTUK 5

Toegang op afstand tot een digitale-gegevensdrager of geautomatiseerd werk

In dit hoofdstuk is het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk overgenomen (Stb. 2018, 340, laatstelijk gewijzigd bij Stb. 2024, 60). Het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk is samen met de Wet van 27 juni 2018 tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht en het Wetboek van Strafvordering in verband met de verbetering en versterking van de opsporing en vervolging van computercriminaliteit (Wet computercriminaliteit III, Stb. 2018, 322) in werking getreden. Het besluit geeft nadere regels over de uitoefening van de bevoegdheid tot het op afstand binnendringen van en onderzoek verrichten in een geautomatiseerd werk (zie de artikelen 126nba, 126uba en 126zpa van het huidige Wetboek van Strafvordering). De bevoegdheid tot het op afstand binnendringen is in het nieuwe wetboek opgenomen in artikel 2.8.16. In het vijfde lid van deze bepaling is opgenomen dat bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld over de autorisatie en deskundigheid van de opsporingsambtenaren die worden belast met de uitvoering van het bevel en de samenwerking met andere opsporingsambtenaren en over de geautomatiseerde wijze van vastlegging van de uitvoering van het bevel. Dit hoofdstuk geeft daar invulling aan en vervangt het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk. In bijlage 2 bij deze nota van toelichting is een transponeringstabel opgenomen.

Zoals in het algemeen deel van deze nota van toelichting is opgenomen, zijn de Wet computercriminaliteit III en het Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk geëvalueerd. Bij gelegenheid van het onderhavige besluit zijn de aanbevelingen ten aanzien het Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk overgenomen. Dit is in lijn met de beleidsreactie van de Minister van Justitie en Veiligheid op de genoemde evaluatie (Kamerstukken II 2023/24, 34372, nr. 31). De belangrijkste wijzing houdt verband met de keuring van een technisch hulpmiddel. Ten opzichte van het Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk is het uitgangspunt verlaten dat uitsluitend gebruik wordt gemaakt van een voorafgaand goedgekeurd technisch hulpmiddel. Daarvoor in de plaats wordt voorgeschreven dat een technisch hulpmiddel als bedoeld in dit hoofdstuk vooraf ter keuring wordt aangeboden en dat in het keuringsrapport de mate waarin een technisch hulpmiddel voldoet aan de technische vereisten wordt vermeld. De keuring krijgt hiermee het karakter van een risicoanalyse.

In de nota van toelichting op het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk werd benadrukt dat de bestrijding van computercriminaliteit, in het licht van de snelle en voortdurende technologische ontwikkelingen, om enige flexibiliteit en abstractie van technische details vraagt. Dat is nog steeds het geval. Ook de regels in de Titels 5.2 tot en met 5.7 van dit hoofdstuk hebben daarom een kaderstellend karakter. Er worden eisen gesteld aan de organisatie, inrichting en controleerbaarheid van het onderzoeksproces. De uitwerking hiervan vindt plaats in de opsporingspraktijk (zie ook Stb. 2018, 340, p. 13).

In de terminologie zijn ten opzichte van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk enkele wijzigingen doorgevoerd. Het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk spreekt over het registreren van gegevens door een technisch hulpmiddel die vervolgens worden vastgelegd op een technische infrastructuur. In lijn met de terminologie van het nieuwe Wetboek van Strafvordering worden in dit hoofdstuk de volgende wijzigingen voorgesteld. Gedurende de uitvoering van een bevel tot op afstand binnendringen worden doorlopend en automatisch gegevens in logbestanden *vastgelegd*. Een technisch hulpmiddel kan gegevens, nadat ze zijn gedetecteerd op of in een digitale-gegevensdrager of geautomatiseerd werk, *overnemen* (in plaats van registreren: blijkens de nota van toelichting op het huidige

Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk is van *geregistreeerde* gegevens sprake als het technisch hulpmiddel de gedetecteerde gegevens *overneemt* uit het geautomatiseerd werk (Stb. 2018, 340, p. 38)). Vervolgens worden deze overgenomen gegevens *opgeslagen* op een technische infrastructuur (in plaats van vastgelegd). Voor een technische infrastructuur werd al de term *opslaglocatie* gebruikt (zie Stb. 2018, 340, p. 33).

Onder het “overnemen van gegevens” wordt in het nieuwe wetboek verstaan het kopiëren van gegevens uit een externe bron. In geval van het overnemen van gegevens worden deze – reeds elders opgeslagen – gegevens gekopieerd en komen zij terecht in de systemen van de opsporing. Het overnemen van gegevens verschilt van het vastleggen van gegevens omdat het bij het vastleggen van gegevens gaat om gegevens die niet (althans niet per se) al elders zijn opgeslagen, terwijl dat bij het overnemen van gegevens wel altijd het geval zal zijn. Om die reden wordt het technisch hulpmiddel in de context van Hoofdstuk 3 van dit besluit anders gedefinieerd dan het technisch hulpmiddel in de context van dit hoofdstuk. In Hoofdstuk 3 gaat het om een hulpmiddel dat nieuwe gegevens *vastlegt* in het kader van de uitoefening van de bevoegdheden van stelselmatige observatie, stelselmatige locatiebepaling, het vastleggen van vertrouwelijke communicatie en het vastleggen van telecommunicatie. In die context gaat het dus – anders dan in dit hoofdstuk – niet om het overnemen van gegevens die elders al zijn opgeslagen, maar (bijvoorbeeld) om het vastleggen van gesprekken in een woning die worden opgenomen. De nota van toelichting op het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk spreekt overigens een enkele keer ook al over het *overnemen* van gegevens in een geautomatiseerd werk (zie Stb. 2018, 340, p. 20-21, waar overigens ook de termen vergaren, verkrijgen en registreren worden gebruikt om hetzelfde aan te duiden). In de inleiding van de toelichting op Hoofdstuk 3 van dit besluit is uiteengezet dat de term *registreren* in dit besluit wordt gebruikt als het gaat om hetgeen met een technisch hulpmiddel moet gebeuren (zoals het registreren van de verstrekking of inname van het technisch hulpmiddel). Ook in de context van dit hoofdstuk wordt de term registreren gebruikt in relatie tot de met het technisch hulpmiddel verrichte handelingen. In het bijzonder worden regels gegeven over een centrale registratie van keuringsrapporten (artikel 5.5.6) en de toegang tot technische hulpmiddelen (artikel 5.6.2).

In het nieuwe Wetboek van Strafvordering wordt bij de bevoegdheden consistent gesproken over “digitale-gegevensdrager of een geautomatiseerd werk”. Dit op advies van de commissie modernisering opsporing in het digitale tijdperk (de Commissie Koops). Het onderscheid tussen een digitale-gegevensdrager en een geautomatiseerd werk dient immers geen doel; noch voor het doel van het onderzoek noch voor de rechtsbescherming maakt het uit of digitale gegevens op een digitale-gegevensdrager of op een geautomatiseerd werk zijn opgeslagen. Het gaat om de gegevens en de wijze van onderzoek daaraan. De toevoeging van de digitale-gegevensdrager in de bevoegdheid van artikel 2.8.16 van de wet betekent een kleine, vooralsnog theoretische uitbreiding. Thans is het namelijk technisch nog niet mogelijk om een losse digitale-gegevensdrager vanuit een andere locatie te doorzoeken. Het is in de nabije toekomst echter niet uitgesloten dat bepaalde digitale-gegevensdragers van afstand te benaderen zijn, waardoor het dus technisch gezien mogelijk is om deze op afstand binnen te dringen. Om deze mogelijkheid niet bij voorbaat uit te sluiten is de digitale-gegevensdrager ook voor de toepassing van deze bevoegdheid gelijkgesteld met het geautomatiseerd werk. Deze toevoeging is ook steeds doorgevoerd in de bepalingen van dit hoofdstuk en ook in het opschrift van dit hoofdstuk.

De bevoegdheid, bedoeld in artikel 2.8.16 van de wet, kan, net als in het huidige wetboek, worden uitgeoefend met het oog op de uitvoering van enkele andere heimelijke bevoegdheden: stelselmatige observatie (artikel 2.8.7 van de wet), het vastleggen van telecommunicatie (artikel 2.8.13 van de wet) en het vastleggen van

vertrouwelijke communicatie (artikel 2.8.15 van de wet). Hierbij wordt allereerst het volgende opgemerkt. Daar waar artikel 2.8.16 spreekt van *“al dan niet met een technisch hulpmiddel”*, spreken de artikelen 2.8.13 en 2.8.15 van de wet van *“met een technisch hulpmiddel”*. Bij het vastleggen van telecommunicatie en bij het vastleggen van vertrouwelijke communicatie moet op grond hiervan altijd een technisch hulpmiddel worden gebruikt, ook als de vastlegging van de communicatie plaatsvindt na de uitoefening van de bevoegdheid, bedoeld in artikel 2.8.16, eerste lid, onderdeel b. Dat onderdeel spreekt immers van *“uitvoering van een bevel als bedoeld in de artikelen 2.8.13 en 2.8.15”*. Dit blijkt ook uit de memorie van toelichting bij het huidige artikel 126nba (de voorganger van artikel 2.8.16): *“Tot slot wordt opgemerkt dat, voor zover het doel van het onderzoek (van artikel 126nba) is gelegen in het ontoegankelijk maken van gegevens (artikel 126cc, vijfde en zesde lid Sv), het aftappen en opnemen van communicatie of het opnemen van vertrouwelijke communicatie (artikelen 126l, 126m, 126s, 126zf, 126zg Sv) en de stelselmatige observatie (artikelen 126g, 126o, 126zd Sv), de bepalingen over de inzet van deze bijzondere opsporingsbevoegdheden van toepassing zijn. Hieruit volgt dat de wettelijke voorwaarden waaronder deze bevoegdheden kunnen worden ingezet onverminderd gelden.”* (Kamerstukken II 2015/16, 34372, nr. 3, p. 31 en 103).

Bij de voorbereidingen van dit besluit kwam de vraag naar boven aan welke regels het technisch hulpmiddel, bedoeld in de artikelen 2.8.13 en 2.8.15 van de wet, moet voldoen als de desbetreffende bevoegdheden worden uitgeoefend nadat eerst – met het oog daarop – de hackbevoegdheid (artikel 2.8.16, eerste lid, onderdeel b, van de wet) is uitgeoefend: de regels uit Hoofdstuk 3 van dit besluit (het huidige Besluit technische hulpmiddelen strafvordering) of de regels uit dit hoofdstuk (het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk). In de nota van toelichting bij het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk is daarover het volgende opgenomen: *“Het verrichten van onderzoekshandelingen in een geautomatiseerd werk kan plaatsvinden met het oog op bestaande bijzondere opsporingsbevoegdheden. Het betreft de stelselmatige observatie, het opnemen van communicatie of van vertrouwelijke communicatie (artikelen 126g, 126o, 126zd, eerste lid, onder a, 126l, 126m, 126s, 126t of 126zg Sv). Het Besluit technische hulpmiddelen strafvordering stelt eisen aan de «traditionele» technische hulpmiddelen die daarbij worden ingezet, zoals een camera of een richtmicrofoon. Op grond van de wet wordt het mogelijk om deze bevoegdheden uit te oefenen nadat op afstand heimelijk is binnengedrongen in een geautomatiseerd werk. In het onderhavige besluit worden eisen gesteld aan technische hulpmiddelen die worden gebruikt bij de inzet van de bestaande bijzondere opsporingsbevoegdheden in het kader van een onderzoek in een geautomatiseerd werk. Alsdan gelden specifieke eisen voor de inzet van een technisch hulpmiddel, die zijn toegesneden op het gebruik in een digitale omgeving. Hieruit vloeit voort dat niet voldaan hoeft te worden aan de eisen van het Besluit technische hulpmiddelen strafvordering wat betreft de eisen met betrekking tot de «traditionele» technische hulpmiddelen.”* (Stb. 2018, 340, p. 19). Dit maakt duidelijk dat indien na de uitoefening van de bevoegdheid, bedoeld in artikel 2.8.16, eerste lid, onderdeel b, van de wet, communicatie wordt vastgelegd op grond van de artikelen 2.8.13 of 2.8.15 van de wet, de bepalingen uit het onderhavige hoofdstuk van toepassing zijn op het technisch hulpmiddel dat wordt gebruikt voor de uitoefening van de bevoegdheden als bedoeld in die laatste bepalingen.

Zoals in de algemene inleiding van de memorie van toelichting op Boek 2 van het nieuwe Wetboek van Strafvordering is aangegeven, worden de verdenkingscriteria in het nieuwe wetboek in de wet zelf verankerd, en wordt afgestapt van constructies waarbij bevoegdheden ook kunnen worden uitgeoefend bij verdenking van bij algemene maatregel van bestuur aangewezen strafbare feiten. Dat betekent dat de misdrijven die in artikel 2 van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk zijn opgenomen naar artikel 2.8.16, tweede lid, van de wet zijn overgeheveld. Om deze reden keet dat artikel dan ook niet terug in dit hoofdstuk.

TITEL 5.1

Algemene bepalingen

In deze titel is Hoofdstuk 1 van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk overgenomen.

Artikel 5.1.1 [definities]

De inhoud van deze bepaling is overgenomen uit artikel 1 van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk. Het betreft de omschrijving van enkele definities die alleen voor dit hoofdstuk relevant zijn, namelijk die van bevel, onderzoekshandeling, technisch hulpmiddel, technische infrastructuur en technisch team.

De definities van korpschef, Eenheid landelijke expertise en operaties en Eenheid landelijke opsporing en interventies zijn opgenomen in Hoofdstuk 1 van dit besluit en dus niet langer in de onderhavige bepaling.

Onder een bevel in dit hoofdstuk wordt verstaan een bevel tot de toegang op afstand tot een digitale-gegevensdrager of geautomatiseerd werk. Blijkens artikel 1.1.1 van dit besluit is dat het op afstand binnendringen in een digitale-gegevensdrager of een geautomatiseerd werk en het, al dan niet met een technisch hulpmiddel, verrichten van onderzoekshandelingen, bedoeld in artikel 2.8.16, eerste lid, van de wet. Door het opnemen van deze omschrijving in artikel 1.1.1 is de definitie in dit hoofdstuk korter en wordt op deze plek niet verwezen naar artikel 2.8.16 van de wet.

In de definitiebepaling van onderzoekshandeling is wel verwezen naar artikel 2.8.16 van de wet. In het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk wordt verwezen naar zijn voorgangers, de artikelen 126nba, 126uba en 126zpa van het huidige wetboek. Inhoudelijk is de omschrijving ongewijzigd overgenomen.

In de omschrijving van een technisch hulpmiddel is "registreert" vervangen door "overneemt". Deze wijziging is toegelicht in de inleiding van de toelichting op dit hoofdstuk. Onder technisch hulpmiddel wordt uitsluitend de software verstaan die wordt gebruikt voor het verrichten van onderzoekshandelingen en dus niet de software die wordt gebruikt bij het binnendringen (Stb. 2018, 340, p. 33). De mogelijke doelen van deze onderzoekshandelingen zijn opgesomd in artikel 2.8.16, onderdelen a tot en met e, van de wet. Aldus kan een technisch hulpmiddel ook worden ingezet met het oog op de uitoefening van de bevoegdheden tot stelselmatige observatie (artikel 2.8.7 van de wet), het vastleggen van communicatie die plaatsvindt door middel van een aanbieder van een communicatiedienst (artikel 2.8.13 van de wet), en het vastleggen van vertrouwelijke communicatie (artikel 2.8.15 van de wet). In voornoemde wetsevaluatie kwam aan de orde dat in de praktijk discussie bestaat over het begrip technisch hulpmiddel (Kamerstukken II 2023/24, 34372, nr. 31, p. 26). Van een technisch hulpmiddel is geen sprake als het onderzoek in een digitale-gegevensdrager of geautomatiseerd werk handmatig wordt verricht. Bij een handmatig onderzoek kan gebruik worden gemaakt van een eenvoudig computerprogramma ("eenvoudig script"). Een eenvoudig computerprogramma laat zich niet gemakkelijk afbakenen van een technisch hulpmiddel. Bij het onderscheid spelen gezichtspunten mee als de mate van automatisering bij het gebruik van het programma, de mate van kennis die nodig is voor het maken en gebruiken van het programma en de openbare beschikbaarheid van het programma. De beoordeling of sprake is van een technisch hulpmiddel is in eerste instantie aan de officier van justitie, zijn beslissing ligt daarna ter toetsing voor bij de rechter-commissaris.

In de omschrijving van technische infrastructuur is eenzelfde soort wijziging doorgevoerd als hierboven werd besproken. In die omschrijving is opgenomen dat het gaat om de geautomatiseerde wijze van *opslag* van ter uitvoering van een bevel *overgenomen* gegevens. Er is niet langer gekozen voor het gebruik van de term vastlegging. Een technische infrastructuur is een technische voorziening binnen de politieorganisatie, zo blijkt ook uit de nota van toelichting op het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk.

In de omschrijving van technisch team is ook de recente wijziging ten aanzien van de Landelijke eenheid meegenomen. In het Besluit van 4 december 2023, houdende wijzigingen van het Besluit beheer politie en enkele andere besluiten in verband met de splitsing van de Landelijke eenheid in de Eenheid landelijke expertise en operaties en de Eenheid landelijke opsporing en interventies (Besluit splitsing Landelijke eenheid politie, Stb. 2023, 442) is ook het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk gewijzigd en is de "Landelijke eenheid" vervangen door "de Eenheid landelijke expertise en operaties". Het technisch team wordt evenwel ondergebracht bij "de Eenheid landelijke opsporing en interventies". Deze nadere wijziging is bij gelegenheid van dit besluit verwerkt.

TITEL 5.2

Deskundigheid van opsporingsambtenaren

In deze titel is Hoofdstuk 3 van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk overgenomen.

Artikel 5.2.1 [aanwijzing van opsporingsambtenaren en lidmaatschap van een technisch team]

In deze bepaling is artikel 3 van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk overgenomen. De bepaling schrijft voor welke opsporingsambtenaren een bevel tot de toegang op afstand tot een digitale-gegevensdrager of geautomatiseerd werk kunnen uitvoeren. Voor de inschatting, beheersing en beperking van de risico's voor de digitale-gegevensdrager en het geautomatiseerd werk is de deskundigheid van de opsporingsambtenaren van het technisch team van essentieel belang (zie Stb. 2018, 340, p. 14).

In het eerste lid is een aantal kleine wijzigingen doorgevoerd. Zo wordt de uitoefening in lijn met het uitgangspunt van het nieuwe wetboek niet langer toegeschreven aan een of meer categorieën opsporingsambtenaren maar aan opsporingsambtenaren in het algemeen. In navolging van artikel 2.8.16 van de wet wordt niet alleen het geautomatiseerd werk genoemd, maar ook de digitale-gegevensdrager. Deze wijziging is toegelicht in de inleiding op dit hoofdstuk. De verwijzing naar de artikelen 126nba, 126uba en 126zpa van het huidige wetboek is vervangen door een verwijzing naar artikel 2.8.16 van de wet. Het tweede en derde lid zijn niet gewijzigd.

Artikel 5.2.2 [incidentele samenwerking deelnemer aan een technisch team]

In dit artikel is artikel 4 van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk ongewijzigd overgenomen.

TITEL 5.3

Automatische vastlegging in logbestanden

In deze titel is Hoofdstuk 4 van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk overgenomen. Het opschrift van deze titel is gewijzigd van "Vastlegging van gegevens over de uitvoering van een bevel in logbestanden" in "Automatische vastlegging in logbestanden". Het opschrift sluit zo beter aan bij hetgeen wordt voorgeschreven in artikel 5.3.1, namelijk automatische vastlegging in logbestanden. Alle handelingen die tijdens het onderzoek, bedoeld in dit hoofdstuk, in een digitale-gegevensdrager of een geautomatiseerd werk plaatsvinden worden gelogd. Dit betreft zowel de handelingen die tijdens de voorbereidende fase, het binnendringen, worden verricht als ook de handelingen die gedurende de onderzoeksfase in de digitale-gegevensdrager of het geautomatiseerd werk worden verricht. Ook het functioneren van de technische infrastructuur wordt gelogd. Uit de nota van toelichting op het huidige besluit volgt dat er vier niveaus van logging worden onderscheiden: inzetlogging, bewijslogging, systeemlogging en authenticatie- en autorisatie-logging (zie Stb. 2018, 340, p. 17).

Artikel 5.3.1 [logbestanden]

Artikel 5 van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk is overgenomen in deze bepaling. Bepaald wordt waarover doorlopend en automatisch gegevens worden vastgelegd in logbestanden. In onderdeel c van het eerste lid is "vastgelegd" vervangen door "opgeslagen" op de technische infrastructuur. In de inleiding op dit hoofdstuk is toegelicht dat wordt gesproken over het *opslaan* van gegevens op de technische infrastructuur. In artikel 5 van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk stond dat er gegevens werden vastgelegd over de gegevens die worden vastgelegd. Met het woord "opgeslagen" wordt de onduidelijkheid die hierover eventueel kon bestaan, weggenomen. In de nota van toelichting op het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk (Stb. 2018, 340) wordt gesproken over vier niveaus van logging (subcategorieën). Abusievelijk zijn in die toelichting de verkeerde onderdelen van het eerste lid van artikel 5 gekoppeld aan de niveaus van logging. Dat is voor de praktijk verwarrend. Daarnaast is uit overleg met de ketenpartners over dit besluit en uit de evaluatie gebleken dat deze indeling van niveaus van logging geen toegevoegde waarde heeft. Die indeling van niveaus van logging wordt in deze nota van toelichting dan ook niet doorgevoerd.

Verder is aan het tweede lid toegevoegd dat kan worden volstaan met de handmatige vastlegging van gegevens over handelingen die worden verricht ter uitvoering van een bevel indien het belang van het onderzoek zich tegen automatische vastlegging verzet. In de opsporingspraktijk kan het automatisch vastleggen van handelingen in de binnengedrongen digitale-gegevensdrager of het binnengedrongen geautomatiseerde werk onwenselijk zijn omwille van de heimelijke uitvoering van het bevel. Hetzelfde geldt voor de keylogging. Deze heeft in de praktijk geen meerwaarde. De keylogging brengt een afbreukrisico met zich omdat het wachtwoorden van de opsporingsambtenaren vastlegt. Technische handelingen worden er niet mee vastgelegd omdat alle scripts en commands van tevoren al worden klaargezet. Screenrecording is voldoende om te voldoen aan de doelstelling van inzetlogging. In het tweede lid is tevens "indien het onderzoeksbelang zich daartegen dringend verzet" vervangen door "indien het belang van het onderzoek zich tegen automatische vastlegging verzet". Dit sluit aan bij de terminologie die wordt gehanteerd in het nieuwe Wetboek van Strafvordering.

Artikel 5.3.2 [vaststelling van onregelmatigheden]

In deze bepaling is het eerste lid van artikel 6 van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk overgenomen. Ook in dit artikel vindt slechts een kleine wijziging plaats die te maken heeft met de nieuwe terminologie. In het eerste lid wordt gesproken over *overgenomen* gegevens die zijn *opgeslagen* op een technische infrastructuur. Het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk spreekt over de ter uitvoering van het bevel vastgelegde gegevens op een technische infrastructuur. De nieuwe omschrijving maakt beter duidelijk waar het om dient te gaan, namelijk om de integriteit en betrouwbaarheid van de gegevens die ter uitvoering van het bevel zijn overgenomen (door een technisch hulpmiddel) en vervolgens zijn opgeslagen op een technische infrastructuur. Verder keert het tweede lid van huidige artikel 6 niet terug. In dit lid was neergelegd dat indien een onregelmatigheid wordt geconstateerd, een opsporingsambtenaar van een technisch team daarvan proces-verbaal opmaakt, dat aan de officier van justitie wordt gezonden. Deze verplichting volgt reeds uit de algemene verbaliseringsplicht en inzendplicht (artikelen 2.1.10 en 2.1.12 van de wet). Vermelding van dit vereiste in deze bepaling is daarmee overbodig. Voor een nadere toelichting wordt verwezen naar het algemeen deel van deze nota van toelichting.

Artikel 5.3.3 [betrouwbaarheid en integriteit logbestanden]

In deze bepaling is artikel 7 van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk ongewijzigd overgenomen. In de bepaling worden eisen gesteld ter waarborging van de kwaliteit van de logging. Op grond van artikel 5.3.3, tweede lid, zijn de logbestanden uitsluitend toegankelijk voor door de korpschef aangewezen ambtenaren. Net als op grond van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk geldt dat de toegang ook kan worden verleend aan ambtenaren van het technisch team. De toegang tot de logbestanden voor leden van het technisch team is in de opsporingspraktijk nodig gebleken voor de interne controle op de uitoefening van de bevoegdheid. De leden van het technisch team kunnen de logbestanden raadplegen maar niet wijzigen.

TITEL 5.4

Technische eisen aan een technisch hulpmiddel voor het verrichten van onderzoekshandelingen

In deze titel is Hoofdstuk 5 van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk overgenomen. Het verrichten van onderzoekshandelingen in een digitale-gegevensdrager of een geautomatiseerd werk met het oog op in het bevel van de officier van justitie opgenomen onderzoeksdoelen kan plaatsvinden met een technisch hulpmiddel. Een technisch hulpmiddel als bedoeld in dit hoofdstuk is een softwareapplicatie die functionaliteiten bevat waarmee gegevens kunnen worden gedetecteerd, overgenomen en getransporteerd. Het is essentieel dat gegevens die met een technisch hulpmiddel worden vergaard betrouwbaar, integer en herleidbaar zijn en dat het technisch hulpmiddel zelf betrouwbaar en integer functioneert. Daartoe worden in deze titel en ook in Titel 5.5 regels gesteld over de technische eisen waaraan technische hulpmiddelen als bedoeld in dit hoofdstuk moeten voldoen en over de voorafgaande goedkeuring hiervan (zie Stb. 2018, 340, p. 18). De Inspectie Justitie en Veiligheid houdt toezicht op de naleving van de technische eisen en de keuringsprocedure van Titel 5.5.

Artikel 5.4.1 [gerichte werking]

In deze bepaling is artikel 8 van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk ongewijzigd overgenomen. Softwareapplicaties met behulp waarvan onderzoekshandelingen in een digitale-gegevensdrager of een geautomatiseerd werk worden verricht, beschikken naar hun aard vaak over verschillende functionaliteiten (zie

Stb. 2018, 340, p. 37). Om de rechtmatigheid van de inzet van een technisch hulpmiddel te kunnen garanderen vereist dit hoofdstuk dat een technisch hulpmiddel zodanig is ingericht dat het mogelijk is om uitsluitend de in het bevel van de officier van justitie aangegeven functionaliteit(en) van een technisch hulpmiddel in te schakelen en uitsluitend gegevens te detecteren en over te nemen ten behoeve van deze functionaliteit (zie Stb. 2018, 340, p. 19). Bij functionaliteiten kan worden gedacht aan het opnemen van geluid, het maken van screenshots, het vastleggen van toetsaanslagen of het doorzoeken van bepaalde bestandsmappen en het overnemen van gegevens hieruit.

Artikel 5.4.2 [gerichte detectie en overname van gegevens]

In deze bepaling is artikel 9 van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk overgenomen. De bepaling schrijft voor dat een technisch hulpmiddel als bedoeld in dit hoofdstuk uitsluitend gegevens overneemt ten behoeve van de in het bevel vermelde functionaliteit of functionaliteiten.

Ten opzichte van het vorige besluit is niet langer voorgeschreven dat een technisch hulpmiddel geen gegevens mag detecteren anders dan ten behoeve van de in het bevel vermelde functionaliteit of functionaliteiten. Met gedetecteerde gegevens wordt bedoeld op de gegevens die een technisch hulpmiddel waarneemt in een te onderzoeken digitale-gegevensdrager of geautomatiseerd werk, bijvoorbeeld het lezen van een bestand op een computer (zie Stb. 2018, 340, p. 38). Omdat de detectie strekt tot het vaststellen of een gegeven wel of niet wordt overgenomen, zullen onvermijdelijk ook gegevens worden gedetecteerd die vervolgens niet worden overgenomen. Het voorschrift dat uitsluitend gegevens worden overgenomen ten behoeve van de in het bevel vermelde functionaliteit of functionaliteiten is onverminderd gehandhaafd.

Verder is in het eerste lid is "registreert" vervangen door "neemt over". Deze wijziging is toegelicht in de inleiding op dit hoofdstuk en is telkens doorgevoerd in deze titel. In het tweede lid is "registreert" vervangen door "vastleggen", omdat het technisch hulpmiddel in het tweede lid wordt ingezet ter vastleggen van telecommunicatie (artikel 2.8.13 van de wet). Er is dan ook geen sprake van het overnemen van communicatie maar juist van het vastleggen van nieuwe communicatie (zie hierover ook het algemeen deel van deze nota van toelichting). Behoudens deze wijzigingen is de bepaling ongewijzigd overgenomen.

Artikel 5.4.3 [betrouwbaarheid en integriteit]

In dit artikel is artikel 10 van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk overgenomen. Ook in dit artikel is "registreert" en "geregistreerde" vervangen door "neemt over" en "overgenomen". Deze wijziging is toegelicht in de inleiding op dit hoofdstuk en is telkens doorgevoerd in deze titel. Een technisch hulpmiddel als bedoeld in dit hoofdstuk neemt gegevens op zodanige wijze over dat de inhoud van de overgenomen gegevens identiek is aan de inhoud van de gedetecteerde gegevens. En het technisch hulpmiddel is beveiligd tegen wijziging van de overgenomen gegevens en tegen kennisneming van de overgenomen gegevens. Deze beveiliging kan ook bestaan uit een bindende overeenkomst met de leverancier van commerciële software over het niet door hem kennisnemen van de desbetreffende gegevens.

Artikel 5.4.4 [herleidbaarheid]

Dit artikel schrijft voor dat een technisch hulpmiddel als bedoeld in dit hoofdstuk de overgenomen gegevens voorziet van een uniek gegeven. Uit dit gegeven moet de relatie met het geplaatste technisch hulpmiddel blijken. Hierbij kan worden gedacht aan een code die bij de plaatsing aan het technisch hulpmiddel is toegevoegd (zie Stb. 2018, 340, p. 39). De bepaling is overgenomen uit artikel 11 van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk. De enige wijziging is dat "geregistreerde" is vervangen door "overgenomen". Deze wijziging is toegelicht in de inleiding op dit hoofdstuk en is telkens doorgevoerd in deze titel.

Artikel 5.4.5 [datum en tijd]

In deze bepaling is artikel 12 van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk overgenomen. De bepaling schrijft voor dat een technisch hulpmiddel als bedoeld in dit hoofdstuk de overgenomen gegevens voorziet van de datum en tijd waarop het overnemen plaatsvindt. Hierdoor wordt inzichtelijk op welk moment een onderzoekshandeling heeft plaatsgevonden. De bedoeling van de eis is dat zodra er gegevens worden overgenomen door een technisch hulpmiddel er zekerheid bestaat over de datum en het tijdstip van het overnemen door het technisch hulpmiddel (zie Stb. 2018, 340, p. 39). Ook in deze bepaling is "geregistreerde" en "registratie" vervangen door "overgenomen" en "overnemen". Deze wijziging is toegelicht in de inleiding op dit hoofdstuk en is telkens doorgevoerd in deze titel.

Artikel 5.4.6 [transport]

Ook in de laatste bepaling van deze titel is "geregistreerd" vervangen door "overgenomen". Deze wijziging is toegelicht in de inleiding op dit hoofdstuk en is telkens doorgevoerd in deze titel. De inhoud van deze bepaling is overgenomen uit artikel 13 van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk. In het eerste lid is benadrukt dat de overgenomen gegevens na transport worden opgeslagen op een technische infrastructuur. Een technisch hulpmiddel als bedoeld in dit hoofdstuk beveiligd de overgenomen gegevens tijdens het transport. Deze eis wordt gesteld om onbevoegde toegang van derden tot de met een technisch hulpmiddel overgenomen gegevens te voorkomen (zie Stb. 2018, 340, p. 40).

TITEL 5.5

Keuring van een technisch hulpmiddel voor het verrichten van onderzoekshandelingen

In deze titel is de inhoud van Hoofdstuk 6 van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk overgenomen. De titel ziet op de keuring van een technisch hulpmiddel als bedoeld in dit hoofdstuk. De artikelen 14 tot en met 20 van het huidige besluit zijn overgenomen in de artikelen 5.5.1 tot en met 5.5.7. In deze artikelen wordt onder meer bepaald dat een technisch hulpmiddel gekeurd dient te worden door een keuringsdienst en dat daarvan keuringsrapporten worden opgesteld. Het doel van de keuring is te kunnen waarborgen dat de werking van een technisch hulpmiddel dusdanig betrouwbaar is dat de met een technisch hulpmiddel overgenomen gegevens, die kunnen dienen als bewijs in een strafzaak, betrouwbaar, integer en herleidbaar zijn (zie Stb. 2018, 340, p. 41). De keuring is gericht op die onderdelen van het technisch hulpmiddel die van belang zijn voor de detectie, het overnemen en het transport van gegevens naar een technische infrastructuur. Om de consistentie en de kwaliteit van de keuring te waarborgen wordt de keuring uitgevoerd op basis van een keuringsprotocol (zie Stb. 2018, 340, p. 43). In de artikelen 5.5.3 en 5.5.6 is een recente wijziging ten aanzien van de "Landelijke eenheid" ook meegenomen. Zie daarvoor de toelichting bij artikel 5.1.1. Verder zijn enkele bepalingen aangepast over de keuring van een

technisch hulpmiddel naar aanleiding van de in de inleiding van dit hoofdstuk genoemde evaluatie (Kamerstukken II 2023/24, 34372, nr. 31, p. 23-25). Deze aanpassingen worden hierna artikelsgewijs toegelicht.

Artikel 5.5.1 [keuring en herkeuring]

Met dit artikel is artikel 14 van het Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk gewijzigd overgenomen. Onder het onderhavige besluit wordt een technisch hulpmiddel voorafgaand aan het gebruik ervan ter keuring aangeboden aan een keuringsdienst. Het technisch hulpmiddel wordt vervolgens gekeurd aan de hand van de in de artikelen 5.4.1 tot en met 5.4.6 gestelde eisen. Indien een technisch hulpmiddel of een onderdeel hiervan zodanig wijzigt dat redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de werking van invloed is op deze eisen, vindt een herkeuring plaats door een keuringsdienst van het gewijzigde technische hulpmiddel of van het gewijzigde onderdeel. Ten opzichte van het Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk is het uitgangspunt verlaten dat uitsluitend een voorafgaand goedgekeurd technisch hulpmiddel wordt gebruikt. Het gebruik van een voorafgaand goedgekeurd technisch hulpmiddel is in de praktijk nauwelijks haalbaar gebleken. De officier van justitie heeft vaak toepassing gegeven aan de uitzonderingsmogelijkheid zoals opgenomen in artikel 21, vierde lid, van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk (zie artikel 5.6.1, vierde lid, van dit besluit). Daarnaast zijn deze technische hulpmiddelen veelal uniek. Soms moeten gestandaardiseerde onderdelen van een technisch hulpmiddel voor een concrete zaak op maat worden gemaakt en soms moet de configuratie van een technisch hulpmiddel na het binnendringen worden aangepast. De keuring van een technisch hulpmiddel dient de betrouwbaarheid, integriteit en herleidbaarheid van de opsporing. Daarvoor wordt het niet langer noodzakelijk geacht dat een technisch hulpmiddel voorafgaand aan het gebruik wordt goedgekeurd. Ook met de keuring op een later moment kan de integriteit, betrouwbaarheid en herleidbaarheid worden getoetst door de rechter.

Artikelen 5.5.2 tot en met 5.5.4, 5.5.6 en 5.5.7

In de artikelen 5.5.2 tot en met 5.5.4, 5.5.6 en 5.5.7 zijn artikelen 15 tot en met 17, 19 en 20 van het Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk inhoudelijk ongewijzigd overgenomen.

Artikel 5.5.5 [keuringsrapport]

In artikel 5.5.5 is artikel 18 van het Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk overgenomen. In het onderhavige besluit is voorschreven dat het keuringsrapport *de mate* vermeldt waarin het technisch hulpmiddel voldoet aan de in artikel 5.4.1 tot en met 5.4.6 gestelde eisen. Indien het technisch hulpmiddel niet voldoet aan deze eisen, vermeldt het keuringsrapport tevens de risico's daarvan voor de betrouwbaarheid, integriteit en herleidbaarheid van de opsporing. In het Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk was op deze plaats voorgeschreven dat het technische hulpmiddel voldoet aan de technische eisen. Zoals aan orde kwam bij de artikelsgewijze toelichting op artikel 5.5.1 is ten opzichte van het Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk het uitgangspunt verlaten dat uitsluitend een voorafgaand goedgekeurd technisch hulpmiddel wordt gebruikt. Onder het onderhavige besluit krijgt de keuring het karakter van een risicoanalyse (zie ook het nieuwe vierde lid). Als gevolg hiervan is artikel 15, eerste lid, onderdeel e, van het Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk niet overgenomen. In dat onderdeel was voorgeschreven dat het keuringsrapport ook vermeldt de relevante verplichte vervangende waarborgen waarmee kan worden voldaan aan één of meer eisen, bedoeld in artikelen 5.4.1 tot en met 5.4.6. In de nieuwe systematiek is de keuringsdienst opgedragen om te beoordelingen in welke mate het

technisch hulpmiddel voldoet aan deze eisen. Op basis daarvan beslist de officier van justitie over het gebruik van het desbetreffende technische hulpmiddel. Bij deze nieuwe systematiek past niet dat de keuringsdienst verplichte vervangende waarborgen stelt. Wel wordt van de keuringsdienst gevraagd om de risico's voor de betrouwbaarheid, integriteit en herleidbaarheid van de opsporing te beschrijven indien het technisch hulpmiddel niet voldoet aan een of meer van deze eisen.

TITEL 5.6

Het verrichten van onderzoekshandelingen in een digitale-gegevensdrager of een geautomatiseerd werk

In deze titel is Hoofdstuk 7 van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk overgenomen. Aan het opschrift van deze titel is, net als in artikel 2.8.16 van de wet, "een digitale-gegevensdrager" toegevoegd. Deze wijziging is toegelicht in de inleiding op dit hoofdstuk en wordt in deze titel telkens doorgevoerd.

Artikel 5.6.1 [uitvoering van een bevel]

In deze bepaling is artikel 21 van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk overgenomen. In lijn met de wijzigingen van artikelen 5.5.1 en 5.5.5 komt in de tekst van dit artikel tot uitdrukking dat gebruik wordt gemaakt van een ter keuring aangeboden technisch hulpmiddel. De uitzonderingen hierop uit het Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk blijven bestaan. Verder is in navolging van artikel 2.8.16 van de wet in het eerste lid de digitale-gegevensdrager toegevoegd naast een geautomatiseerd werk. Deze wijziging is toegelicht in de inleiding op dit hoofdstuk en wordt in deze titel telkens doorgevoerd. De inhoud van de laatste zin van het huidige tweede lid is neergelegd in het nieuwe Besluit algemene bepalingen van het opsporingsonderzoek. Het betreft het vereiste dat in het bevel wordt neergelegd dat een niet gekeurd hulpmiddel mag worden gebruikt. Zoals in het algemeen deel van deze nota van toelichting is uiteengezet, worden eisen aan de inhoud van bevelen opgenomen in het nieuwe Besluit algemene bepalingen van het opsporingsonderzoek. In het derde lid is geconcretiseerd dat na afloop van het gebruik van een niet ter keuring aangeboden technisch hulpmiddel, dit middel alsnog wordt gekeurd of herkeurd. De uitkomst van die keuring of herkeuring wordt door de opsporingsambtenaar vastgelegd in een proces-verbaal. In het huidige artikel 21, derde lid, was voorgeschreven dat de officier van justitie dit moest doen.

In het vierde lid is een soortgelijke wijziging opgenomen. Als de officier van justitie van oordeel is dat de keuring of herkeuring, bedoeld in het derde lid, achterwege kan blijven is het de opsporingsambtenaar die dit vermeldt in de processtukken (en dus niet de officier van justitie).

In het vierde en vijfde lid wordt gesproken over overgenomen gegevens in plaats van vastgelegde gegevens. Deze wijziging is toegelicht in de inleiding van de toelichting van dit hoofdstuk.

Ter voorbereiding van het bevel stelt het technisch team een plan van aanpak op voor de officier van justitie. In de nota van toelichting bij het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk staat vermeld dat het bevel volgens dit vooraf opgestelde plan van aanpak wordt uitgevoerd. In de opsporingspraktijk is gebleken dat het niet altijd mogelijk is om het bevel volgens het vooraf opgestelde plan van aanpak uit te voeren vanwege onvoorziene omstandigheden. Tegen deze achtergrond wordt benadrukt dat het plan van aanpak een voorgenomen werkwijze betreft waarvan, binnen het kader van het bevel van de officier van justitie, kan worden afgeweken.

Artikel 5.6.2 [toegang tot een technisch hulpmiddel]

In deze bepaling is artikel 22 van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk ongewijzigd overgenomen. Het artikel bepaalt dat de toegang tot technische hulpmiddelen centraal wordt geregistreerd. Gelet op de definitie van een technisch hulpmiddel als bedoeld in dit hoofdstuk, gaat het hierbij om de toegang tot een softwareapplicatie. De met plaatsing belaste opsporingsambtenaar krijgt, nadat hij de met registratie belaste ambtenaar een kopie van het bevel geeft, de beschikking over de software om daarmee onderzoekshandelingen te verrichten ter uitvoering van dat bevel.

Artikelen 5.6.3 tot en met 5.6.6

In de artikelen 5.6.3 tot en met 5.6.6 zijn de artikelen 23 tot en met 26 van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk inhoudelijk vrijwel ongewijzigd overgenomen. De artikelen gaan onder meer over de plaatsing van technische hulpmiddelen (artikel 5.6.3), het verrichten van onderzoekshandelingen in een digitale-gegevensdrager of een geautomatiseerd werk (artikel 5.6.4), het verwijderen van een technisch hulpmiddel (artikel 5.6.5) en het achterwege blijven van het verwijderen (artikel 5.6.6).

In navolging van artikel 2.8.16 van de wet is in het eerste lid van deze bepalingen (en in het tweede lid van artikel 5.6.6) telkens de digitale-gegevensdrager toegevoegd naast een geautomatiseerd werk. Deze wijziging is toegelicht in de inleiding op dit hoofdstuk en wordt in deze titel telkens doorgevoerd.

De verschillende verbaliseringsverplichtingen die in de voorgangers van deze bepalingen zijn opgenomen, keren in de nieuwe bepalingen niet terug. Het gaat om de verplichting tot het verbaliseren van (onregelmatigheden bij) het plaatsen van het technisch hulpmiddel (artikel 23 van het huidige besluit), het verrichten van onderzoekshandelingen in een digitale-gegevensdrager of geautomatiseerd werk en het plaatsvinden van onregelmatigheden daarbij (artikel 24), het verwijderen van het technisch hulpmiddel (artikel 25) en het niet of niet volledig verwijderen van een technisch hulpmiddel (artikel 26). Dat deze handelingen moeten worden geverbaliseerd, volgt al uit de algemene verbaliseringsplicht van artikel 2.1.10 van de wet. Opname in deze bepalingen is dus overbodig. Zie hierover nader het algemeen deel van deze toelichting. Artikel 25, eerste lid, van het Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk is niet overgenomen. Over de termijn voor het verwijderen van een technisch hulpmiddel worden door middel van de tweede aanvullingswet regels gesteld in artikel 2.8.16, vierde lid, van het Wetboek van Strafvordering.

Artikel 5.6.7 [opslag van gegevens op een technisch infrastructuur]

In dit artikel is de inhoud van artikel 27 van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk inhoudelijk ongewijzigd overgenomen. Het betreft de opslag van overgenomen gegevens op een technische infrastructuur (de "opslaglocatie"). Dit betreft een technische voorziening van een technisch team. "Vastlegging" is in het eerste, tweede en derde lid vervangen door "opslag" en "geregistreerde" is vervangen door "overgenomen". Deze wijzigingen zijn toegelicht in de inleiding op dit hoofdstuk en worden in dit hoofdstuk telkens doorgevoerd.

Het tweede lid is iets anders vormgegeven maar blijft inhoudelijk hetzelfde. Een technische infrastructuur is zodanig ingericht dat bij de opslag van gegevens op die technische infrastructuur het unieke gegeven, bedoeld in artikel 5.4.4 (het unieke gegeven dat door het technisch hulpmiddel aan de overgenomen gegevens is voorzien), wordt herkend. Zo kan de herkomst van de opgeslagen gegevens worden vastgesteld.

Ook het derde lid is anders vormgegeven zonder inhoudelijke wijzigingen te beogen. Met deze tekst wordt aangesloten bij de tekst van artikel 5.4.4: een technische infrastructuur voorziet de opgeslagen gegevens van de datum en tijd waarop de opslag plaatsvindt.

Artikel 5.6.8 [betrouwbaarheid en integriteit van een technische infrastructuur]

In deze bepaling is artikel 28 van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk inhoudelijk ongewijzigd overgenomen. De bepaling ziet op de betrouwbaarheid, de integriteit en herleidbaarheid van een technische infrastructuur. Om de betrouwbaarheid, integriteit en herleidbaarheid van de opgeslagen gegevens te waarborgen, worden in dit artikel eisen gesteld aan de inrichting van de technische infrastructuur. "Vastgelegde" en "vastlegging" is telkens vervangen door "opgeslagen" en "opslag". Deze wijziging is toegelicht in de inleiding op dit hoofdstuk en wordt in dit hoofdstuk telkens doorgevoerd.

TITEL 5.7

Verstrekking van ter uitvoering van een bevel overgenomen gegevens

In deze titel is Hoofdstuk 8 van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk – met daarin artikel 28 als enige artikel – overgenomen. Het opschrift van deze titel is gewijzigd: "vastgelegde gegevens" is vervangen door "overgenomen gegevens". Deze wijziging is toegelicht in de inleiding op dit hoofdstuk en wordt in dit hoofdstuk telkens doorgevoerd.

Artikel 5.7.1 [verstrekking en bewerking van overgenomen gegevens]

In deze bepaling is artikel 29 van het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk inhoudelijk vrijwel ongewijzigd overgenomen. De bepaling gaat over de verstrekking en bewerking van de overgenomen gegevens die zijn opgeslagen op een technische infrastructuur. "Vastgelegde" is in deze bepaling telkens vervangen door "opgeslagen" en "opslag". Deze wijziging is toegelicht in de inleiding op dit hoofdstuk en wordt in dit hoofdstuk telkens doorgevoerd. De bijzondere verbaliseringsplicht van het derde lid is behouden. Het is namelijk voor de bewijsbeoordeling in een strafzaak van essentieel belang dat – wanneer ten behoeve van het opsporingsonderzoek op een technische infrastructuur opgeslagen gegevens worden verstrekt – duidelijk wordt gemaakt dat het een selectie van gegevens betreft. Daarbij moet inzicht worden geboden in de bewerkingen die hebben plaatsgevonden om tot die selectie te komen. Daarom blijft expliciet bepaald dat de opsporingsambtenaar alle bewerkingen die hebben plaatsgevonden met betrekking tot de kopie van de opgeslagen gegevens in een proces-verbaal moet vastleggen. De eveneens in het huidige derde lid opgenomen verplichting tot inzending aan de officier van justitie wordt echter geschrapt. Dat een proces-verbaal moet worden ingezonden bij de officier van justitie volgt al uit artikel 2.1.12 van de wet.

HOOFDSTUK 6

Samenwerking bij uitoefening heimelijke bevoegdheden

In dit hoofdstuk is het huidige Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden 2019 overgenomen (Stb. 2018, 448, zie voor de meest recente wijziging van dit besluit Stb. 2023, 442). Het Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden 2019 (hierna: het huidige Samenwerkingsbesluit) betreft een opnieuw vastgestelde versie van een eerder besluit. Het nieuwe besluit was het gevolg van een wetswijziging die het mogelijk maakte dat de bevoegdheden infiltratie en stelselmatige inwinning van informatie ook zelfstandig door de opsporingsambtenaren van de KMar, de BOD'en en buitengewoon opsporingsambtenaren als bedoeld in artikel 142, eerste lid, van het huidige Wetboek van Strafvordering kunnen worden uitgeoefend (Stb. 2017, 589, Wet bijzondere procedures Sv). In het huidige Samenwerkingsbesluit

zijn eisen gesteld aan de bekwaamheid van alle opsporingsambtenaren die deze bevoegdheden uitoefenen en aan de wijze waarop deze bevoegdheden worden uitgeoefend.

In dit hoofdstuk zijn voornamelijk wijzigingen opgenomen die rechtstreeks voortvloeien uit de systematiek en terminologie van het nieuwe wetboek. Deze wijzigingen zullen in het navolgende worden toegelicht. Dit hoofdstuk vindt zijn grondslag in de artikelen 2.8.11, vijfde lid, 2.8.12, tweede lid, en 2.8.20 van de wet.

De inhoud van artikel 1 van het huidige Samenwerkingsbesluit is grotendeels opgenomen in artikel 1.1.1 van dit besluit. Het betreft de definities van observatie, infiltratie, pseudo-koop of –dienstverlening en stelselmatige inwinning van informatie. In bijlage 3 bij deze nota van toelichting is een transponeringstabel opgenomen.

TITEL 6.1

Infiltratieteam

Artikel 6.1.1 [infiltratieteam en werkwijze]

Dit artikel geeft voorschriften over de samenstelling en rolverdeling van een infiltratieteam en is vrijwel ongewijzigd overgenomen uit artikel 2 van het huidige Samenwerkingsbesluit. In het eerste lid is de definitie van een infiltratieteam opgenomen. Deze definitie is overgenomen uit artikel 1 van het huidige Samenwerkingsbesluit. In de algemene definitiebepaling (artikel 1.1.1) wordt onderscheid gemaakt tussen een bevel tot stelselmatige inwinning van informatie en stelselmatige inwinning van informatie door het laten verrichten van activiteiten. De eerste vorm van stelselmatige inwinning van informatie is opgenomen in artikel 2.8.11, eerste lid, van de wet; de tweede – meer indringende – vorm van het stelselmatig inwinnen van informatie is neergelegd in artikel 2.8.11, tweede lid, van de wet. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen beide vormen van het stelselmatig inwinnen van informatie, omdat het gaat om twee te onderscheiden – hoewel soms vloeiend in elkaar overlopende – bevoegdheden waarvoor verschillende toepassingscriteria gelden. Ook in dit hoofdstuk geldt dat voor de uitoefening van de meer indringende vorm van het stelselmatig inwinnen van informatie soms andere, zwaardere eisen gelden. Dat zal hierna worden toegelicht.

Artikel 6.1.2 [eisen lid infiltratieteam]

Deze bepaling stelt eisen aan een lid van een infiltratieteam en is inhoudelijk vrijwel ongewijzigd overgenomen uit artikel 3 van het huidige Samenwerkingsbesluit. De specifieke verwijzingen naar de opsporingsambtenaren van de politie, KMar en de BOD'en en de buitengewoon opsporingsambtenaren zijn geschrapt. In lijn met het uitgangspunt van het nieuwe wetboek wordt de uitoefening van de bevoegdheid niet langer toegeschreven aan een of meer categorieën van opsporingsambtenaren maar aan opsporingsambtenaren in het algemeen.. Verder is de meer indringende vorm van het stelselmatig inwinnen van informatie in de bepaling opgenomen als één van de bevoegdheden met de uitoefening waarvan een opsporingsambtenaar die lid is van een infiltratieteam kan worden belast.

Artikel 6.1.3 [infiltratieteam politie]

Dit artikel gaat over een infiltratieteam bij de politie en is inhoudelijk ongewijzigd overgenomen uit artikel 4 van het huidige Samenwerkingsbesluit. Ook de wijziging in artikel 4 ten aanzien van de Landelijke eenheid is meegenomen in deze bepaling. In het Besluit van 4 december 2023, houdende wijzigingen van het Besluit beheer politie en enkele andere besluiten in verband met de splitsing van de Landelijke eenheid in de

Eenheid landelijke expertise en operaties en de Eenheid landelijke opsporing en interventies (Besluit splitsing Landelijke eenheid politie, Stb. 2023, 442) is ook het huidige Samenwerkingsbesluit gewijzigd en is de "Landelijke eenheid" vervangen door "de Eenheid landelijke opsporing en interventies".

Artikel 6.1.4 [infiltratieteam Koninklijke Marechaussee]

Dit artikel gaat over een infiltratieteam bij de KMar en is ongewijzigd overgenomen uit artikel 5 van het huidige Samenwerkingsbesluit. Ook in deze bepaling is de wijziging ten aanzien van de Landelijke eenheid meegenomen (zie daarover meer de toelichting op artikel 6.1.3).

Artikel 6.1.5 [infiltratieteam Fiscale inlichtingen- en opsporingsdienst]

Deze bepaling gaat over een infiltratieteam bij de Fiscale inlichtingen- en opsporingsdienst (hierna: FIOD) en is ongewijzigd overgenomen uit artikel 6 van het huidige Samenwerkingsbesluit. Ook in deze bepaling is de wijziging ten aanzien van de Landelijke eenheid meegenomen (zie daarover meer de toelichting op artikel 6.1.3).

Artikel 6.1.6 [verantwoordelijkheden infiltratieteams]

In dit artikel zijn de verantwoordelijkheden voor de hoofden van de verschillende infiltratieteams opgenomen. Het artikel is ongewijzigd overgenomen uit artikel 7 van het huidige Samenwerkingsbesluit. Ook in deze bepaling is de wijziging ten aanzien van de Landelijke eenheid meegenomen (zie daarover meer de toelichting op artikel 6.1.3).

Artikel 6.1.7 [eisen aan opsporingsambtenaar die geen lid van infiltratieteam is]

Dit artikel stelt eisen aan een opsporingsambtenaar die geen lid is van een infiltratieteam maar toch wordt belast met de uitvoering van een bevel tot infiltratie, tot stelselmatige inwinning van informatie of – zo is toegevoegd aan de nieuwe bepaling – tot stelselmatige inwinning van informatie door het laten verrichten van activiteiten. Het artikel is overgenomen uit artikel 8 van het huidige Samenwerkingsbesluit. Ook in deze bepaling is de wijziging ten aanzien van de Landelijke eenheid meegenomen (zie daarover meer de toelichting op artikel 6.1.3).

Als gevolg van de toevoeging van de ingrijpende vorm van stelselmatige inwinning van informatie is nog één inhoudelijke wijziging in het artikel doorgevoerd. In het huidige Samenwerkingsbesluit wordt in het derde lid van artikel 8 bepaald dat een opsporingsambtenaar die geen lid is van een infiltratieteam bij de uitvoering van een bevel tot infiltratie wordt begeleid door een begeleider van het infiltratieteam. Ook dient Onze Minister onder wiens verantwoordelijkheid de opsporingsambtenaar werkzaam is, toestemming te geven voor de uitvoering van het bevel. In het vierde lid is de verplichting tot begeleiding in de gevallen waarin de opsporingsambtenaar wordt belast met de uitvoering van een bevel tot het stelselmatig inwinnen van informatie omgezet in een mogelijkheid tot begeleiding.

Verder gaan de in het derde lid opgenomen eisen ook gelden bij de uitvoering van een bevel tot het stelselmatig inwinnen van informatie door het laten verrichten van activiteiten. Dat berust op het volgende. Het onderscheid tussen het derde en vierde lid is aanvankelijk gemaakt omdat bij infiltratie sprake kan zijn van het plegen van strafbare feiten en dit risico's met zich brengt voor de integriteit van de opsporing. Daarom worden zwaardere eisen gesteld aan de begeleiding van een

opsporingsambtenaar die een bevel tot infiltratie uitvoert en geen lid is van het infiltratieteam (Stb. 2018, 448). Ook het stelselmatig inwinnen van informatie door het laten verrichten van activiteiten betreft een ingrijpende bevoegdheid. Weliswaar omvat zij niet de mogelijkheid tot het plegen van strafbare feiten, maar bij de uitoefening van deze indringende vorm van het stelselmatig inwinnen van informatie is wel sprake van een sterke mate van misleiding van de verdachte. Zij komt soms neer op het compleet inkapselen van de verdachte in een gefingeerde (criminele) organisatie, waarbij de organisatie steeds meer aspecten van het leven van de verdachte gaat beheersen. Wanneer deze misleiding tot doel heeft een verdachte een bekentenis te laten afleggen, kunnen bovendien aan het recht op een eerlijk proces verbonden waarborgen, zoals het zwijgrecht en het nemo tenetur-beginsel, onder druk komen te staan. Deze toepassingen kunnen al met al worden gezien als één van de meest ingrijpende undercoveroperaties. Daarom zijn strengere toepassingscriteria, vergelijkbaar met die voor infiltratie, aan de uitoefening van deze bevoegdheid verbonden (Kamerstukken II 2022/23, 36327, nr. 3, p. 694). Het is, gelet daarop, ook passend dat aan de opsporingsambtenaar die geen lid is van een infiltratieteam maar niettemin een bevel tot deze bevoegdheid gaat uitvoeren, dezelfde eisen worden gesteld als aan de opsporingsambtenaar die een bevel tot infiltratie zou uitvoeren.

TITEL 6.2

Persoon in dienst van een vreemde staat

Artikel 6.2.1 [inzet persoon in de openbare dienst van een vreemde staat]

Dit artikel stelt eisen aan een persoon in openbare dienst van een vreemde staat die wordt belast met de uitvoering van een bevel tot uitoefening van een heimelijke bevoegdheid uit Boek 2, Hoofdstuk 8, van de wet. Naast deze eisen geldt ook artikel 6.2.2. De persoon in openbare dienst van een vreemde staat moet aan de eisen uit beide artikelen voldoen.

Deze eerste bepaling is overgenomen uit artikel 9 van het huidige Samenwerkingsbesluit, maar is wel aangepast in verband met het nieuwe artikel 2.8.20 van de wet. Ook in deze bepaling is de wijziging ten aanzien van de Landelijke eenheid meegenomen (zie daarover meer de toelichting op artikel 6.1.3).

Eerste lid

Artikel 2.8.20 van de wet bepaalt dat bevelen tot uitoefening van alle heimelijke bevoegdheden (met uitzondering van artikel 2.8.16 (toegang op afstand tot een digitale-gegevensdrager of geautomatiseerd werk)) ook kunnen worden gegeven aan een persoon in de openbare dienst van een vreemde staat. Dat is een wijziging ten opzichte van het huidige Wetboek van Strafvordering. Daarin konden personen in de openbare dienst van een vreemde staat slechts de bevoegdheden tot stelselmatige observatie, infiltratie, pseudo-koop of –dienstverlening en stelselmatige inwinning van informatie uitoefenen. Met de nieuwe wet kunnen ook de bevoegdheden ten aanzien van een besloten plaats, het vastleggen van vertrouwelijke communicatie, het vastleggen van telecommunicatie, de inzet van actieve scanapparatuur zoals de IMSI-catcher, het overnemen van persoonsgegevens uit publiek toegankelijke bronnen, het inloggen met rechtmatig verkregen gegevens en stelselmatige locatiebepaling door personen in de openbare dienst van een vreemde staat worden uitgeoefend. Deze wetswijziging heeft uiteraard ook gevolgen voor het onderhavige artikel.

Artikel 9, eerste lid, van het huidige Samenwerkingsbesluit stelde eisen aan de personen in de openbare dienst van een vreemde staat die konden worden belast met de uitvoering van een bevel tot observatie, infiltratie, stelselmatige inwinning van informatie en pseudo-koop of –dienstverlening. Door bovengenoemde wetswijziging is

het eerste lid van artikel 6.2.1 overeenkomstig aangepast en volgt daaruit dat de eisen uit de onderdelen a en b gelden voor de uitoefening van alle heimelijke bevoegdheden. Alleen de bevoegdheid van artikel 2.8.16 wordt hier niet genoemd, omdat deze is uitgezonderd van de regel dat de heimelijke bevoegdheden ook door buitenlandse opsporingsambtenaren kunnen worden uitgeoefend. De eisen in de onderdelen a en b zijn dezelfde gebleven. De desbetreffende persoon moet in de vreemde staat beschikken over de bevoegdheid tot opsporing van strafbare feiten (a) en hij moet beschikken over de kennis en vaardigheden die nodig zijn voor de uitoefening van het bevel (b).

Tweede lid

Dit lid is overgenomen uit artikel 9, tweede lid, van het huidige Samenwerkingsbesluit, waarin is bepaald dat indien de persoon in de openbare dienst van een vreemde staat wordt belast met de uitvoering van een bevel tot infiltratie, tot pseudo-koop of -dienstverlening of tot stelselmatige inwinning van informatie, het hoofd van het team van de landelijke eenheid, dat is belast met de operationele ondersteuning van de infiltratieteams, beoordeelt of wordt voldaan aan het vereiste in het eerste lid, onderdeel b. Het hoofd adviseert de officier van justitie over de inzet en indien nodig stemt hij af met het hoofd van het infiltratieteam van de KMar of de FIOD. De inhoud van de bepaling is vrijwel hetzelfde gebleven. Alleen de ingrijpende vorm van het stelselmatig inwinnen van informatie (het stelselmatig inwinnen van informatie door het laten verrichten van activiteiten) is toegevoegd aan de reeks van bevoegdheden waarbij voornoemde beoordeling plaatsvindt. Op die manier vindt een beoordeling plaats bij alle bevoegdheden waarbij opsporingsambtenaren onder dekmantel in contact komen met burgers (verdachten en andere betrokkenen).

Derde lid

Dit lid is ongewijzigd overgenomen uit artikel 9, derde lid, van het huidige Samenwerkingsbesluit.

Artikel 6.2.2 [eisen persoon in de openbare dienst van een vreemde staat]

Eerste lid

Dit lid is overgenomen uit artikel 10, eerste lid, van het huidige Samenwerkingsbesluit. De bepaling somt een vijftal voorwaarden op waaraan een persoon in de openbare dienst van een vreemde staat zich moet verbinden voordat hij kan worden belast met de uitvoering van een bevel als bedoeld in artikel 6.2.1, eerste lid, van dit besluit. Artikel 10, eerste lid, van het huidige Samenwerkingsbesluit, noemt net als artikel 9, eerste lid, van het huidige Samenwerkingsbesluit slechts de bevoegdheden stelselmatige observatie, infiltratie, pseudo-koop of -dienstverlening en stelselmatige inwinning van informatie. In de toelichting op artikel 6.2.1, eerste lid, is opgenomen welke extra heimelijke bevoegdheden kunnen worden uitgeoefend door een persoon in de openbare dienst van een vreemde staat. Door in artikel 6.2.2, eerste lid, te verwijzen naar een bevel als bedoeld in artikel 6.2.1, kent de onderhavige bepaling dezelfde uitbreiding. De onderdelen a tot en met d zijn vervolgens ongewijzigd overgenomen. In onderdeel e is "dwangmiddelen of andere bijzondere opsporingsbevoegdheden" vervangen door "andere bevoegdheden". De term dwangmiddelen wordt in de nieuwe wet immers niet langer gebruikt.

Tweede lid

Dit lid is overgenomen uit artikel 10, tweede lid, van het huidige Samenwerkingsbesluit. De bepaling schrijft voor dat een persoon in de openbare dienst van een vreemde staat bij de uitvoering van bepaalde bevelen wordt begeleid door een begeleider van een infiltratieteam.

Artikel 10, tweede lid, van het huidige Samenwerkingsbesluit schrijft deze begeleiding voor bij de bevoegdheden infiltratie, pseudo-koop of -dienstverlening en stelselmatige

inwinning van informatie. Bij de uitvoering van een bevel tot stelselmatige observatie is deze begeleiding niet voorgeschreven. In de nieuwe regeling wordt aan de bevoegdheden bij de uitoefening waarvan begeleiding plaatsvindt, de ingrijpende variant van het stelselmatig inwinnen van informatie toegevoegd.

Zoals hiervoor al aan de orde kwam, wordt het in de nieuwe regeling bij veel meer heimelijke bevoegdheden mogelijk dat buitenlandse opsporingsambtenaren deze uitoefenen. Ook de bevoegdheden ten aanzien van een besloten plaats, het vastleggen van vertrouwelijke communicatie, het vastleggen van telecommunicatie, de inzet van actieve scanapparatuur zoals de IMSI-catcher, het overnemen van persoonsgegevens uit publiek toegankelijke bronnen, het inloggen met rechtmatig verkregen gegevens en stelselmatige locatiebepaling kunnen worden uitgeoefend door een persoon in de openbare dienst van een vreemde staat. Voor de uitvoering van een bevel tot uitoefening van deze bevoegdheden wordt geen begeleiding voorgeschreven. Die begeleiding wordt alleen voorgeschreven voor de uitvoering van bevelen tot de uitoefening van bevoegdheden waarbij opsporingsambtenaren onder dekmantel in contact komen met burgers (verdachten en andere betrokkenen).

HOOFDSTUK 7

Intrekking, inwerkingtreding en citeertitel

Artikel 7.1.1 [intrekking bestaande besluiten]

Zoals in het voorgaande toegelicht omvat dit nieuwe besluit de inhoud van drie huidige besluiten, namelijk het Besluit technische hulpmiddelen strafvordering (Stb. 2006, 524), het Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden 2019 (Stb. 2018, 448) en het Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk (Stb. 2018, 340). Deze drie besluiten worden ingetrokken.

Nu Hoofdstuk 2 van dit besluit nog geen invulling geeft aan de uitvoering van artikel 2.8.3 van de wet wordt het Besluit bewaren en vernietigen niet-gevoegde stukken (Stb. 1999, 548) nog niet ingetrokken.

Artikel 7.1.2 [inwerkingtreding]

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van het voorliggende besluit.

Artikel 7.1.3 [citeertitel]

Dit artikel bevat de citeertitel.

De Minister van Justitie en Veiligheid,

Bijlage 1

Transponeringstabel van Besluit technische hulpmiddelen strafvordering naar Hoofdstuk 3 van dit besluit

Besluit technische hulpmiddelen strafvordering	Hoofdstuk 3 van dit besluit
Artikel 1	Artikel 3.1.1, eerste lid
Artikel 2	Artikel 3.1.2
Artikel 3	Artikel 3.1.3
Artikel 4	Artikel 3.1.1, tweede en derde lid
Artikel 5	Artikel 3.2.1
Artikel 6	Artikel 3.2.2
Artikel 7, eerste lid	Artikel 3.2.3
Artikel 7, tweede, derde en vierde lid	Vervallen
Artikel 8	Artikel 3.2.4
Artikel 9	Artikel 3.2.5
Artikel 10	Artikel 3.3.1, eerste lid
Artikel 11	Artikel 3.3.2
Artikel 12	Artikel 3.3.3
Artikel 13	Artikel 3.3.4
Artikel 14	Artikel 3.3.5, eerste t/m derde, en vijfde lid
Artikel 15	Artikel 3.3.6
Artikel 16	Artikel 3.4.1
Artikel 17	Artikel 3.4.2
Artikel 18	Artikel 3.4.3
Artikel 19, eerste en derde lid	Artikel 3.4.4
Artikel 19, tweede lid	Besluit algemene bepalingen van het opsporingsonderzoek
Artikel 20, eerste en tweede lid	Artikel 3.4.5
Artikel 20, derde lid	Besluit algemene bepalingen van het opsporingsonderzoek
Artikel 21, eerste lid	Artikel 3.4.6
Artikel 21, tweede lid	Besluit algemene bepalingen van het opsporingsonderzoek
Artikel 22	Artikel 3.5.1
Artikel 23	Artikel 3.5.2
Artikel 24	Artikel 3.5.3
Artikel 25	Artikel 3.5.4
Artikel 26	Artikel 3.6.1

Bijlage 2

Transponeringstabel van Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk naar Hoofdstuk 5 van dit besluit

Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk	Hoofdstuk 5 van dit besluit
Artikel 1	Artikel 5.1.1
Artikel 2	Opgenomen in 2.8.16, tweede lid, van de wet
Artikel 3	Artikel 5.2.1
Artikel 4	Artikel 5.2.2
Artikel 5	Artikel 5.3.1
Artikel 6	Artikel 5.3.2
Artikel 7	Artikel 5.3.3
Artikel 8	Artikel 5.4.1
Artikel 9	Artikel 5.4.2
Artikel 10	Artikel 5.4.3
Artikel 11	Artikel 5.4.4
Artikel 12	Artikel 5.4.5
Artikel 13	Artikel 5.4.6
Artikel 14	Artikel 5.5.1
Artikel 15	Artikel 5.5.2
Artikel 16	Artikel 5.5.3
Artikel 17	Artikel 5.5.4
Artikel 18	Artikel 5.5.5
Artikel 19	Artikel 5.5.6
Artikel 20	Artikel 5.5.7
Artikel 21	Artikel 5.6.1
Artikel 22	Artikel 5.6.2
Artikel 23	Artikel 5.6.3
Artikel 24	Artikel 5.6.4
Artikel 25	Artikel 5.6.5
Artikel 26	Artikel 5.6.6
Artikel 27	Artikel 5.6.7
Artikel 28	Artikel 5.6.8
Artikel 29	Artikel 5.7.1

Bijlage 3

Transponeringstabel van het Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden 2019 naar Hoofdstuk 6 van dit besluit

Samenwerkingsbesluit 2019	Hoofdstuk 6 van dit besluit
Artikel 1	Hoofdstuk 1 van dit besluit – definities en artikel 6.1.1
Artikel 2	Artikel 6.1.1
Artikel 3	Artikel 6.1.2
Artikel 4	Artikel 6.1.3
Artikel 5	Artikel 6.1.4
Artikel 6	Artikel 6.1.5
Artikel 7	Artikel 6.1.6
Artikel 8	Artikel 6.1.7
Artikel 9	Artikel 6.2.1
Artikel 10	Artikel 6.2.2